

A green and white biplane is shown in flight, banking to the left. The pilot, a man with a beard and sunglasses, is visible in the cockpit. The background is a dense, green forest. The title 'BĚLOHRADSKÉ LISTY' is printed in large, bold, white capital letters in the upper left corner, with a red vertical bar to its left.

BĚLOHRADSKÉ LISTY

Číslo 3 / červen 2025

JAROSLAV
DEML

RENÉ
VITVAR

■ ZAHÁJENÍ LÁZEŇSKÉ SEZONY

20 Kč

Ozvěny 80. výročí konce II. světové války v našem městě

Nový dvůr – Pohled od kostela sv. Petra a Pavla

Bělohradské listy 3/2025 – vychází jako dvouměsíčník
25. ročník

Vydalo: Město Lázně Bělohrad, periodický tisk územního samosprávného celku

Tisk: Arpa, Kotkova 792, 544 01 Dvůr Králové nad Labem

Šéfredaktor: Tomáš Kašpar, -kas-

Redakce: Lucie Hronová, -hron-, Lenka Vichnarová, -LeV-, Externě: JaK

Grafické zpracování: tiskárna Arpa

E-mail: belohradske-listy@lazne-belohrad.cz | ISSN 2533-8005, ev. č. MK ČR E 10909

Vydáno: červen 2025

Slovo starostky	4
Očima opozice	5
Anketa	6
Letec Jaroslav Deml	8
Vinice pod Byšičkami	10
Stalo se	11
René Vitvar	12
Stolní tenis	14
Koncert Matyáše Nováka	15
Kulturní tipy	16
Ozvěny 80. výroční konce II. světové války	18
Cestování - Být na chvíli archeologem	20
Zahájení lázeňské sezony	22
Výstava Obrázky do památníku	24
Vize a oživení Památníku K. V. Raise	28
Z knihovny	30
Pět tipů na výlet s dětmi	32
Bělohradský potěr	34
Poselství faráře	38

Milí Bělohradáci,

před sto dvaceti lety se naše město začalo oficiálně nazývat Lázně Bělohrad.

V tichosti se tehdy změnilo víc než jen jméno – se slovem „lázně“ se otevřel nový příběh.

Příběh místa, kde se léčí nejen tělo, ale i duše. Kde voda, příroda a lidská blízkost tvoří krajinu, která uzdravuje, uklidňuje a zůstává v srdci.

Lázně Bělohrad – to není jen název. Je to identita, kterou jsme si během generací osvojili a prohloubili. Je to odkaz, který v sobě nese léčivou sílu místní přírody, zejména rašeliny, a zároveň odraz hlubší lidské potřeby – najít prostor pro zotavení, klid, rovnováhu.

Díky lázním se z malého podkrkonošského města stal vyhledávaný cíl. Začali k nám přijíždět lidé z celé republiky i ze zahraničí. Přivázeli si své bolesti i naděje – a mnozí z nich se sem opakovaně vracejí. Někteří tu dokonce našli druhý domov.

Lázně se staly důležitou součástí života města. Zaměstnávají místní lidi, podporují služby, kulturu i komunitní život. Stále více propojují léčebnou tradici s moderní péčí, využívají přírodní zdroje s respektem a udržitelností.

A právě vědomí hodnoty krajiny a jejího vlivu na lidské zdraví – tělesné i duševní – je tím, co nás stále inspiruje. Je radostí sledovat, když se z péče o místo rodí něco nového, co dává smysl a zakoření se v naší krajině i v lidských srdcích.

Jedním z takových počinů je i výjimečný okamžik, jehož jsme se letos 18. května stali svědky. Pod Byšičkami, na svahu, který dosud mlčky hleděl do krajiny, byla slavnostně založena nová vinice. Velké díky patří panu Leoši Vrbatovi, který tím vdechl nový život nejen samotnému místu, ale i myšlence, že víno má moc spojovat – krajinu s člověkem, minulost s budoucností, námahu s radostí.

S velkou vděčností děkuji také paní Šárce Jechové a panu Eduardu Čelišovi, autorům knihy s názvem Zlatej Bělohrad. Jejich společné dílo dává hlas těm, kdo často zůstávají v pozadí, a přesto jsou základem toho, co z Bělohradu dělá místo s jedinečným duchem. Zlatej Bělohrad není jen vzpomínkou na staré časy, není pouhou nostalgií – je připomínkou toho, že právě tady, v každodennosti našeho města, žijeme jeho příběh dál. Je to obraz domova, který si společně tvoříme – s vděčností k minulosti a s nadějí pro budoucnost.

Dovolu mi na závěr s úctou vůči vedení našich lázní vyslovit prosbu. Lázně jsou srdcem našeho města a chceme, aby jím zůstaly i nadále. Plně chápeme nutnost lázní zabezpečit svou ekonomickou stabilitu, a proto rozumíme i ukončení kulturních programů pro pacienty. Přesto věříme, že právě prostor pro doprovodné služby a živý kontakt s místní komunitou je tím, co vytváří nezaměnitelnou atmosféru a proč se k nám hosté rádi vracejí.

Vzhledem k tomu, že tuto roli nyní do větší míry přebírá město, budeme se snažit ji naplnit co nejlépe. Velmi si však přejí, aby i nadále nebyla přerušena snaha hledat společnou cestu vzájemně prospěšné spolupráce, která obohacuje jak lázně, tak celý náš region. ...někdy stačí jen zpomalit... a znovu si uvědomit, jak zlatej ten náš Bělohrad doopravdy je...

Alena Kuželová, starostka

Tato rubrika nevyjadřuje názory nebo postoje redakce. Po obsahové stránce nebyl příspěvek redakcí upravován ani krácen.

Vážení spoluobčané a čtenáři Bělohradských listů,

už delší dobu váháme, zda má význam pokračovat s psaním příspěvků do rubriky Bělohradských listů „Očima opozice“. Nakonec jsme se rozhodli, že psaní příspěvků ukončíme. Kdo by chtěl znát naše názory na dění ve městě, pošlete nám svoji e-mailovou adresu na e-mail opozicelb@seznam.cz. Z ní zasíláme zájemcům hromadné maily s našimi názory na činnost zastupitelstva města a informujeme o dění ve městě.

Možná se ptáte na důvody, proč ukončujeme přispívání do Bělohradských listů. Je jich více. Naše články, v nichž jsme se snažili upozornit na to, co se nám nelíbí na činnosti vedení a zastupitelstva města, byly zveřejněny v Bělohradských listech v nevhodném čase (např. vloni na podzim jsme museli článek dodat do 10. října a vyšel ve vánočním čísle) nebo na nevhodném místě (např. naše kritické články za romantickými články paní starostky o přicházejícím jaru, blížícím se adventu atd.).

Navíc informování o činnosti rady a zastupitelstva města v Bělohradských listech prakticky ustalo potom, co nová redakční rada Bělohradských listů zrušila rubriky „Zastupitelstvo města informuje“ (zde byly zveřejňovány informace ze zasedání ZM), „Starosta odpovídá“ (odpovědi na dotazy občanů na dění ve městě), „Z dopisů čtenářů“ (zveřejňování dopisů čtenářů Bělohradských listů a občanů Bělohradu) nebo „Hodnocení roku“ (pravidelné informace o činnosti ZM v uplynulém roce). Nepřipadá nám vhodné, aby po zrušení těchto rubrik byly v Bělohradských listech zveřejňovány pouze naše (většinou kritické) názory v rubrice „Očima opozice“.

Nicméně si nyní neodpustíme poslední díl reflexe na aktuální dění v lokální politice. Na posledních dvou zasedáních zastupitelstva města jsme upozorňovali na některé záležitosti. Zarazilo nás např., že rada města chce uvolnit 400.000 Kč na zpracování rozvojového plánu města, obzvláště, když nám bylo ještě nedávno vedením města vysvětleno, že takový dokument je zbytečný. Dále jsme v únoru na ZM upozornili na fakt, že v dubnu schvalovat pravidla pro poskytování dotací a příspěvků spolkům na příslušný rok je příliš pozdě, spolky potřebují pro plánování své činnosti tuto informaci již v jarních měsících. Přes příslib mimořádného zasedání ZM v březnu jsme návrh těchto pravidel obdrželi až v dubnu 2 dny před zasedáním ZM, navíc s řadou nedostatků.

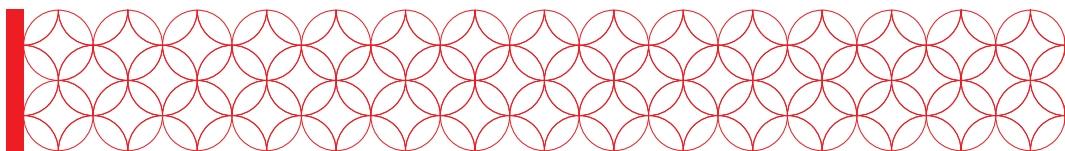
Nelíbí se nám ani to, že výstavba chodníku na Dolní Nové Vsi k firmě Freudentberg se bude realizovat bez státní dotace, přitom stát na stavby chodníků podél silnic II. třídy poskytuje 85 % dotaci. Při předpokládané ceně stavby 7 mil. Kč tak město přichází téměř o 6 milionů Kč! Opakovaně upozorňujeme na obrovský nárůst běžných neproduktivních výdajů spojený s růstem počtu pracovníků města, na minimum uskutečněných investičních akcí, upozorňujeme na slabou informovanost občanů i zastupitelů o průběhu investičních akcí. Můžeme vás ubezpečit, že naši opozici nezastaví ani fakt, že současná koalice si v zastupitelstvu města prohlašuje prakticky vše, co potřebuje.

V neposlední řadě jsme museli na pravou míru uvést i informaci paní starostky, že Bělohradské listy byly vyhodnoceny v anketě „Radniční listy“ jako nejlepší obecní zpravodaj okresu Jičín za rok 2024, ve skutečnosti toto vyhodnocení bylo za rok 2023, kdy Bělohradské listy připravovala ještě stará redakční rada pod vedením pana Ladislava Stuchlíka. Tímto panu exšéfredaktorovi a celé bývalé redakční radě k tomuto ocenění gratulujeme a my takto trochu symbolicky končíme účast v periodiku, které již dávno není tím, co bývalo za vedení pana Stuchlíka.

Vážení spoluobčané, přejeme vám, aby se vám v našem městě dobře žilo, a také si přejeme, abyste se zajímali o dění ve městě a o činnost zastupitelstva města, neboť bez vašeho zájmu o věci veřejné se změny prostě nedočkáme.

S pozdravem zastupitelé Petr Farský, Vlastimil Matouš, Michal Paďour, Antonín Schánilec, Pavel Šubr

Tato rubrika nevyjadřuje názory nebo postoje redakce. Po obsahové stránce nebyl příspěvek redakcí upravován ani krácen.

Jaké stravovací zařízení byste v Bělohradě doporučil/a a proč?

Dan Straka, Praha, častý návštěvník města

Já bych doporučil restauraci U Sehnalů. Mám totiž rád poctivou českou kuchyni, třeba domácí bramborové knedlíky. Oceňuji příjemný personál a přátelskou atmosféru okořeněnou skvělým grilovaným masem od pana šéfa a také velmi dobře ošetřené pivo. Prostě sem chodím rád a vždycky si pochutnám.

Nela Portychová, obyvatelka města

Moc mi chutná pizza z nově otevřené pizzerie na náměstí. Kousek od ní u autobusového nádraží je otevřený stánek s velmi dobrou zmrzlinou. Jen by mohli nabízet kromě tradičních i další příchutě.

Jitka Havlová, Praha, pravidelná návštěvnice města

My jsme se s rodinou vždycky dobře najedli v Bohumilce. Jídla byla chutná, vždy byla na výběr nějaká dietnější varianta a velmi milá byla i obsluha. Vyhovuje nám vzdušný prostor a v létě i posezení venku. Několikrát jsme restauraci využili také pro rodinnou oslavu a pokaždé jsme byli spokojeni. Zasllechla jsem, že je restaurace zavřená, a to je škoda.

Ondřej Hergessel, Neratovice

Do Bělohradu jezdíme s rodinou víc než 15 let, někdy jednou za rok, někdy opakovaně. Každopádně vždy moc rádi. Naší hlavní gastrozákladnou je pekárna Rýdl. Původně jsme sem chodili jen pro pečivo, a samozřejmě pro skvělé preclíky, ale jak se postupně rozšiřoval sortiment pekařství, začali jsme využívat příjemnou zahrádku nebo stoly uvnitř – pro posezení u výborné snídaně, svačiny nebo jen tak u dobré kávy. Vždy si pochutnáme na chlebičkách, výborných obložených houskách či bagelech. Ze sladkého sortimentu si dáváme koblihy, bohatě zdobené koláče, špaldové řezy, metynku, já osobně zbožňuji Rýdlovic dezert Maruška. Na cestu domů si vždy nakoupíme několik sáček s čerstvě upečenými preclíky, kterými pak obdarováváme naše příbuzné, kamarády a kolegy v práci. Protože se v Bělohradě vyskytujeme nejčastěji o víkendu, mrzí mne zrušení nedělního provozu pekárny, ale samozřejmě chápu potřebu personálu si odpočinout. Bělohrad je půvabné městečko s ještě hezčím okolím. Možná vám to, místním, někdy tak nepříjde, ale žijete v krásném prostředí s výbornou pekárnou uprostřed města.

Jana Jebavá, obyvatelka města

Na dobré jídlo rádi chodíme do restaurace Na Mostě. Jídla jsou klasická, velice chutná, cenově dostupná. Vyberou si děti i dospělí.

Johana Ulrichová, obyvatelka města

Já si ráda zajdu na dortík a kafičko do naší nové Bělohradské sýpky, a to hlavně kvůli příjemnému prostředí. Cítím se dobře venku a s příchodem teplého počasí jsem uvítala i venkovní zahrádku. Zákusky mají v nabídce mimo jiné i od místní gastronomické školy a vždy si vybereme.

Jarek Houslička, obyvatel města

Byl jsem již několikrát v asijském bistru a jsem velmi spokojen. V rámci možností rychlá obsluha, čisto a útulno, čisté toalety. Dokonce opět provozují zahrádku včetně čepovaného piva, které je chutné a chuťově čisté – pravidelně čistí trubky. Mohu jen doporučit.

Jana Drobná, obyvatelka města

Naše město nabízí dost možností, kam si zajít na dobré jídlo. Pokud chci něco „většího“, volím restauraci Na Mostě nebo nové asijské bistro. V obou případech se člověk chutně nají. Pokud bych měla doporučit něco „menšího“, chutná mi v nově otevřené pizzerii Amata. A pak je třeba sladký dezert – zmrzlina na autobusovém nádraží.

Jana Suchardová, obyvatelka města

Velmi oceňuji nabídku a kvalitu zákusků a pečiva v pekařství U Rýdlů. Dá se sem zajít na snídani, kávu i něco dobrého. Mají také obložené housky či se dají koupit domácí marmelády.

(hron, LeV)

Milí čtenáři, k anketě, která předchází, byl záměr vytvořit i doprovodný text, kde by se vám jednotlivá stravovací zařízení představila krátkou vlastní prezentací. Na následujících řádcích vám přinášíme první dvě vlaštovky. Medailonky zbývajících bělohradských gastropodníků budou následovat v dalších číslech Bělohradských listů.

Restaurace U Sehnalů Lázně Bělohrad Dolní Nová Ves 1 +420731511087, +420733729398

Restauraci U Sehnalů provozujeme od roku 2009, tzn. 16. rokem. Zaměřujeme se na domácí českou kuchyni. Ač ani jeden nejsme v oboru vyučen – manželka krejčová, já policista a lesní technik –, svou práci děláme srdcem. Konkurenci vnímáme tak, že prostě musí být, aby nás posílala kupředu a abychom, jak se říká, neusnuli na vavřínech. Myslím si, že všichni se snaží provozovat tak, jak nejlépe umí.

Každý rok pořádáme Hospodský ples, kde výtěžek z tomboly věnujeme organizacím, pejskům do útulku nebo třeba Duze do Hořic. Tento rok se konal již patnáctý ročník.

Co připravujeme nového? Chtěli bychom na léto prodloužit otevírací dobu, a na grilování jsme si pro letošek připravili akce v podobě týdenních slev na vybraná grilovaná masa.

V našich začátcích vznikla v restauraci skupina country Nou Bend, kterou u nás můžete vidět a slyšet – ale hlavně si zatancovat každý pátek od 19:00 hodin. Chlapům z kapely ze srdce děkujeme a máme je moc rádi.

Na viděnou v restauraci U Sehnalů
Zuzana a Milan Honc

Pizza Amata nám. K. V. Raise 147, LB +420704694370

Ráda bych vám představila svůj nově otevřený podnik Pizza Amata.

Má cesta v gastronomii začala před více než deseti lety, kdy jsem studovala střední školu gastronomie a služeb. Tato zkušenost mě motivovala k dalšímu růstu, a tak jsem se postupně stala provozní a šéfkuchařkou v naší rodinné restauraci. Touha po vlastním podnikání mě dovedla k odkoupení prvního podniku a nyní s hrdostí představuji svůj vlastní podnik, který je vyvrcholením mých dlouholetých zkušeností a snů.

Tento podnik jsem po dlouhých a náročných měsících otevřela začátkem dubna letošního roku.

Náš sortiment zahrnuje širokou nabídku pizz a burgerů. Kromě toho se snažíme našim zákazníkům nabídnout i různé alternativy v oblasti finger food.

S ohledem na rozmanitost chutí našich zákazníků je náročné určit jedinou specialitu. Nicméně dominantním prvkem naší nabídky je pizza v italském stylu. Kvalita a poctivost, s jakou přistupujeme ke všem našim pokrmům, nás činí jedinečnými.

Neustále se snažíme obohacovat naši nabídku a přinášet našim zákazníkům nové chuťové zážitky. Proto každý týden zařazujeme do nabídky speciální akční pizzu či burger, které nejsou součástí našeho stálého menu. Díky tomu mohou naši zákazníci pravidelně objevovat nové kombinace chutí.

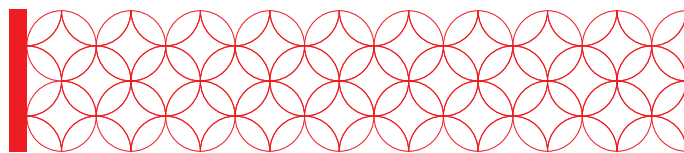
Naší silnou stránkou je, že našim zákazníkům v Lázních Bělohradě i v okolních obcích nabízíme pohodlný rozvoz jídla až k nim domů. Dále se vyznačujeme osobním přístupem. Každý podnět bereme jako cenou zpětnou vazbu.

Během letních prázdnin, tedy od začátku července až do konce srpna, jsme pro naše zákazníky připravili speciální AKCI. Každý, kdo při objednávce pizzy předloží výtisk Bělohradských listů, získá k pizze NÁPOJ dle vlastního výběru ZDARMA. Tímto způsobem chceme zpříjemnit letní měsíce jak místním, tak turistům v Lázních Bělohradě.

Na úplný závěr bychom chtěli vyjádřit naši vděčnost všem našim zákazníkům. Vaše spokojenost je pro nás tou největší odměnou.

Kristýna Jerychová

*Z odpovědí oslovených gastropodníků sestavil
Tomáš Kašpar*

Jaroslav Deml

vášeň, která dává křídla

Možná je symbolické, že v roce, ve kterém vzpomínáme 80. výročí pádu bombardéru u Hřídelse, se na stejném místě schyluje k obnovené premiéře vzletu ultralehkého letadla Rans S-6ES Coyote II. Tento typ koncepčně vychází z jednomístné verze S-5, jeho výroba začala v USA na přelomu 80. a 90. let a pokračovala až do roku 2015. Vyrobeno bylo více než 2100 kusů. Letoun byl vyráběn jako stavebnice. Exemplář, u kterého jsme stáli, má v rodném listě datum narození 1993 a s jeho sympatickým majitelem, mechanikem a pilotem v jedné osobě jsme se sešli k příjemnému rozhovoru o letadlech a létání.

Jak jste se k letadlům a létání dostal?

V roce 2002 jsem nastoupil na učiliště do Vodochod (dnes Střední škola letecké a výpočetní techniky Odo-lena Voda, pozn. redakce), obor letecká technika. Když jsem nastoupil do prváku, tak tam plno kluků létalo, protože pilotní průkaz se dal udělat už v patnácti. No, a mně se to líbilo, udělal jsem zkoušky a v sedmnácti jsem začal létat v Hořicích v aeroklubu. Chvilku jsem tam chodil, pak jsem si koupil vlastní větroň, který ještě mám. Dokonce jsem se později stal i instruktorem, ale na to musí mít člověk náтуру. Žáci se poměrně rychle naučí létat a instruktor tam pak jen vzadu sedí a kontroluje je.

Popište nám cestu, která vás s vaším érem svedla dohromady.

V roce 2017 jsem po nemoci nevěděl kudy kam, tak jsem vzal všechny úspory a koupil jsem si tohle éro. Bylo na inzerát, stálo v Mladé Boleslavi v rohu, celé zaprášené, kola prázdná. Já jsem kolem něj chodil a nevěděl. A až na cestě zpátky mi kamarád, který mě doprovázel, říká: „Jarouši, kup to, kup to! Pár roků na tom poskáčeš a pak ho prodáš za stejný peníze.“ Tak jsem pánovi zavolal a řekl, že to беру. Přiletěl s ním majitel za doprovodu syna ve druhém letadle. Legrační na tom bylo, že když přiletěli, tak já jim říkám: „Chlapi, díky, ale já jsem v takovém letadle nikdy neletěl.“ Majitel se chytil za hlavu a řekl synovi, ať do toho se mnou skočí a sveze mě. Následoval asi desetiminutový zkušební let, kde mi ukázal, co a jak. Díky předchozím plachtařským zkušenostem jsem si řekl, že s tím poletím jako

Nad Dolním Bousovem

s Blaníkem (Let L-13 Blaník, dvousedadlový kluzák vyráběný v letech 1958–78 v Kunovicích, pozn. redakce), kde rychlosti při startu a přistání i chování za letu jsou velmi podobné. A ono to fungovalo (smích).

Co se přihodilo, že je teď ze zaprášeného zeleného letadla tenhle žluto-bílý krasavec, který má dokonce spoustu vašich vylepšení?

V létě 2023 jsme byli s kamarády na letišti a letěli s jiným letadlem. Moje stálo u hangáru. A když jsme se vrátili zpátky, bylo úplně zničené. Mezitím totiž přišel rarášek (meteorologický jev, vzdušný termický vír, pozn. redakce), zvednul letadlo do vzduchu a celé ho rozlámal. Mělo polámaná křídla, motor vytržený z lože. Koupil jsem druhého Coyota v Polsku, až na severu u Baltu, v Gdaňsku, a začal ze dvou skládat jedno provozuschopné letadlo.

Poškození poryvem větru (2023)

Při tom jsem přeprojektoval podvozek, teď je podobný, jaký je u legendárního Piperu J-3 Cub, odpružený zatím gumovým svazkem. Původní typ podvozku velmi trpěl při přistání a několikrát jsem musel řešit vzniklé praskliny. Předělal jsem uložení motoru, teď je odolnější a připravené i na případnou montáž silnějšího motoru. Novinkou je taky použití nové, na světě nejlehčí francouzské vrtule E-Props, která je aeroelastická a téměř celá vyrobená z uhlíkového kompozitu. Výjimkou jsou jen titanové náběžné hrany a několik ocelových šroubů. Masivní úspora hmotnosti ale není díky použití karbonu na úkor odolnosti. Nově teď mám i namontovaný záchranný systém pro ULL (ultralehký letoun) od firmy Galaxy pana Bábovky z Českého Dubu, který je členem naší party leteckých nadšenců. Systém může být pilotem aktivován v případě neřešitelné krizové situace a raketou vystřelí padák, na kterém se letadlo snese bezpečně k zemi. V tom jsou ULL hodně napřed před ostatními letadly. Nový je i kompletní potah. Jen barva nevyšla úplně podle mých představ. Potah jsem objednal u výrobce ve Spojených státech, a komunikace byla trochu problematická. Od pána jsem se dozvěděl úplně všechno, včetně rodinných detailů, ale potah poslal jiný, než jsem chtěl. Třeba tenhle zelený proužek tam být neměl. A naopak, kolega, který objednal potah s proužkem, ho tam nemá.

Kde celá rekonstrukce probíhala?

Většinou přímo tady, v garáži. Začal jsem křídly, pak přišel na řadu trup. Křídla jsem musel zavěsit pod strop. A když jsem měl nasadit ocas, tak jsem zjistil, že se sem už nevejdou. Takže jsem musel vybourat zadní stěnu místnosti. Zbývá ještě asi měsíc, a letadlo by mohlo být připraveno ke zkušebnímu letu. Předtím se musí ještě zvážit, maximální povolená vzletová hmotnost pro ULL je u nás 450 kg. Pověřený technik musí také zkontrolovat, jestli vše odpovídá normě. S tím by mohl pomoci hlavní technický vedoucí Letecké amatérské asociace (LAA ČR), který shodou okolností působí na letišti Jičín (LKJC), které je v současné době i mým domovským letišťem.

Letadlo je americké, kde na něj sháníte náhradní díly?

Je to jednodušší, než by se mohlo zdát. V sousedním Německu je mezisklad. Objednám díly a mám je tu téměř obratem. Pokud náhodou není díl skladem, objedná se v Americe, a pak to trvá o něco déle, ale většinou i tak je tady zásilka během pár dní. S americkým původem dílů je ale spojená ještě jiná komplikace, ani jediná součástka není metrická, všechny jsou v imperiálních jednotkách. Takže velikosti všech šroubů, matic, podložek, závlaček atd. jsou uvedeny v palcích a jejich zlomcích. K tomu je samozřejmě potřeba pořídit i odpovídající nářadí.

Jsou ULL nějak významně ovlivněny moderními technologiemi?

Nijak zásadně, žádné využití AI nebo autonomního řízení. Občas se najdou výstřelky, kdy si třeba nadšenec vytvoří aplikaci pro nezávislé přiblížení na přistání (ILS) založenou na GPS údajích. Téměř nutností je používání radiostanic, pro komunikaci s pozemním řídicím letového provozu. Velkým pomocníkem jsou interaktivní mapové aplikace. Ale stále je to především o radosti z volného létání.

Jak trávíte dovolenou a volný čas?

Máme tu partu majitelů ULL a létáme po republice... Loni jsme ve skupině sedmi letadel obletěli celé Slovensko. Ono je to docela rychlé cestování, za hodinu a dvacet minut jste třeba na Pálavě. Tam létám moc rád, tam to na vás dýchne takovým českým středomořím. Ona je vůbec situace v Česku aeroturistice velmi nakloněna. Jednak tady má v poměru k počtu obyvatel hodně lidí pilotní průkaz, řada lidí má i vlastní letadlo, protože tu jsou pro létání výhodné podmínky, které byly dobře nastaveny v 90. letech a daří se je držet a rozvíjet. A pak je taky celé území pokryto obrovskou sítí letišť a je i poměrně volný vzdušný prostor. Obdobně to je i třeba v sousedním Německu. Ale zdaleka to neplatí pro celou Evropu, například v takovém Řecku nic jako soukromé civilní letectví vůbec neznají, veškerý vzdušný provoz je organizován přednostně na vojenském principu.

Před dokončením rekonstrukce (2025)

A otázka na závěr, fouká tam nahoře, je tam zima?

Ne, já se oblékám stejně jako na zemi. Jak chodím, tak lítám. Já jsem blázen na hmotnost, snažím se mít letadlo lehká, takže v nich nemám ani topení. I když v zimě to je trochu nepříjemné. A naopak v létě je výhoda, že se dveře dají otevřít za letu a klíčkou přichytit otevřenou ke křídlu. To je potom velká paráda. Jenom se člověk nesmí vyklonit, protože jak má sluchátka na uších, tak mu hned ulítnou z hlavy dozadu. Naštěstí jsou na kabelu, a dají se za něj přitáhnout zpátky (smích).

Moc děkujeme za rozhovor, a přejeme modré nebe a kolik vzletů, tolik přistání!

*Tomáš Kašpar,
foto: Vojta Šaman, Jaroslav Deml a Jak*

Nový dvůr na Byšičkách ožívá: život historickému místu vdechl nově založený vinohrad

V neděli 18. května 2025 se v Byšičkách u Lázní Bělohradu odehrála slavnostní událost, která je novým začátkem místa s hlubokými kořeny v české historii. Podnikatel Leoš Vrbata, majitel společnosti FILIPA, zde slavnostně založil nový vinohrad v rámci probíhající rekonstrukce historického areálu Nového dvora. Ten nyní prochází rozsáhlou proměnou, na jejímž konci vznikne jedinečné místo propojující historické dědictví s uměním vinařského řemesla a odpočinku.

Nový dvůr v Byšičkách, kdysi součást rozsáhlého panství s historií sahající až do 13. století, se díky této iniciativě stává znovu živým místem. Vinohrad, který zde nyní zakořenil, je nejen symbolem obnovy, ale i poctou krajině a jejím příběhům.

„Toto místo má úžasný genius loci. Rozhodně si zaslouží nový život, který bude ctít jeho historický význam a zároveň přinese užitek i radost dalším generacím,“ uvedl Leoš Vrbata k slavnostnímu založení vinohradu.

Prostor dnešního Nového dvora patřil k nejstarším osídleným oblastem východních Čech, původně jako součást vesnice Černína, kterou vlastnili přemyslovští panovníci. Roku 1250 daroval král Václav I. severní část statku řádu německých rytířů, kteří poté založili osadu Byšice s rotundou sv. Otta, prvním svatostánkem na tomto místě.

„Nový dvůr pod Byšičkami není jen zapomenutou stavbou na okraji dějin. Byl svědkem vývoje středověké společnosti, sídlem zemanských rodin i majetkem významných osobností české historie. Každý jeho kámen nese příběh, který si zaslouží být znovu vyprávěn,“ říká historik Josef J. L. Špůr, který se historií Byšiček dlouhodobě zabývá.

V následujících stoletích se zde vystřídali významní šlechtici, mimo jiné zeman Sokol z Byšic, dědeček Mikuláše Chudého z rodu Lobkowiczů, i známý Kryštof

Harant z Polžic a Bezdržic, který kolem roku 1604 vybudoval kamennou podobu dvora s obytnými pokoji. Po jeho popravě roku 1621 byl majetek zkonfiskován a přes Salomenu Harantovou se dostal až k Albrechtu z Valdštejna.

Dnes, po staletích proměn a úpadků, se Nový dvůr opět stává místem tvoření a života. „Po dokončení rekonstrukce zde vznikne místo, kam se budou lidé, věřím, rádi vracet čerpat energii z krajiny, historie a dobrého vína,“ uzavírá Leoš Vrbata.

Radek Šmíd, Filipa, foto: archiv společnosti Filipa

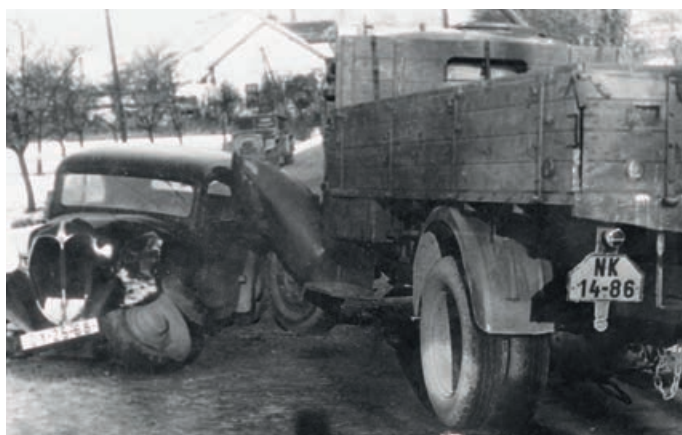
Květen

■ Květen 1895

Požár po úderu bleskem na Německém kopci v Horní Nové Vsi. Kolem 11. hodiny dopolední uhořel blesk do spojených domů č. p. 119 Františka Móra a č. p. 30 pana Ryby. Obě nemovitosti zachvátil oheň. Vzápětí se požár rozšířil i na sousední stavení č. p. 39 Jana Krause a č. p. 36 Františka Koláře. Žárem chytla i stříška zvonice.

■ Květen 1945

Dopravní nehoda v Horní Nové Vsi. Řidič osobního auta jedoucí od Bělé u Pecky narazil v zatáčce u Tarantů (č. p. 101) do protijedoucího nákladního automobilu. Došlo k poškození obou vozidel a spolujezdkyně viníka nehody byla lehce zraněna.

■ 2. 5. 1925

Automobilem nakladatelství Grafické unie přijel do Lázní Bělohradu spisovatel K. V. Rais v doprovodu ilustrátora Adolfa Kašpara a jeho choti. Následující den uskutečnili společný výlet na Pecku. Pozítří, v den odjezdu, ještě také navštívili Bažantnici a Brtev.

Červen

■ 6. 6. 1925

Došla z Nové Paky telefonická zpráva od rady Wegera, že se v Bělohradě zastaví na své cestě po severovýchodních Čechách prezident Masaryk.

■ 7. 6. 1925

Na odpoledním společném zasedání městské rady a přizvaných osob rada Weger informoval, že prezident přijede 16. nebo 17. t. m. z Nové Paky okolo 6. hodiny. Uvítání a představování má být odbyto do 7. hodiny, kdy se prezident odebere do svého bytu. Od 8 do 9 hodin proběhne večeře. Druhý den ráno v 9:30 odjede pan prezident do Hořic.

Následně byly zahájeny rychlé přípravy. K přenocování byla vybrána „chalupa“ pana Wagnera (Wagnerova chalupa u Bažantnice), nakvap byla upravena cesta pro příjezd automobilu až k budově a zároveň u ní bylo zřízeno elektrické osvětlení. V místě vyústění Harantovy ulice do náměstí byla postavena brána s nápisem „Buď vítán“, na silnici za lázněmi byly vztyčeny stožáry. Raisovy sady byly osety travním semenem s přimíchaným ovsem. Aby se prostranství brzy zazelenalo, zavlažovali ho hasiči motorovou stříkačkou. Byl sestaven uvítací výbor a vytvořen seznam osob, které měly být prezidentu představeny a k uvítání pozvány. Okresní správní komise svou účast podmiňovala označením na pozvánkách coby spolupořadatel. Panu prezidentovi mělo být věnováno album Lázní Bělohradu a předáno memorandum ohledně žádosti povýšení na město.

Cesta pana prezidenta byla nejdříve odložena a později úplně zrušena, obec na přípravy vydala 7028,55 Kč.

■ 15. 6. 1975

Požár po úderu bleskem na Německém kopci v Horní Nové Vsi. Navečer kolem šesté hodiny se strhla bouře, jakou ve vesnici dlouho nepamatovali. Blesk zasáhl domek Anny Kosinové č. p. 31, který byl okamžitě v plamenech.

Josef Klazar, foto: archiv MKS

René Vitvar

**Mít na kulturu hodně peněz,
pozval bych The Rolling Stones**

René Vitvar, muž se zapamatovatelnou vizáží, vizionář s bohatými divadelními zkušenostmi a nápady, jak dělat moderně kulturu, vede už více než dva roky Městské kulturní středisko. Všichni obyvatelé Bělohradu vidí, že se svým týmem kulturní život ve městě pořádně rozhýbal. Jak hodnotí své působení a na co se o prázdninách nejvíce těší?

Můžete prosím krátce představit činnost Městského kulturního střediska? Co všechno máte na starosti?

Jsme malý, ale odhodlaný tým, který čítá 3,5 člověka plus super brigádnici, a pomáhají nám i technické služby. Připravujeme kulturní program – koncerty, divadla, festivaly, výstavy, přednášky, jarmarky... Staráme se o městské sbírky, některé pod CES (*centrální evidenci sbírek muzejní povahy, pozn. redakce*), proto máme i nový depozitář. Kromě akcí řešíme, jako oživit bělohradská místa – Bělohradskou sýpku, radnici, Památník K. V. Raise nebo Fričovo muzeum. Spolupracujeme s odbory městského úřadu například na dotacích, s místními spolky, firmami, dobrovolníky – prostě s každým, kdo má chuť tvořit kulturu.

Jak vzniká dramaturgický plán, jak dlouho dopředu je nutné zajistit vystoupení umělců? Koordinujete své plány s Bělohradskou sýpkou, která také pořádá kulturní akce?

Nápady se rodí v hlavě, někdy i v noci – co by potěšilo diváky, co by je překvapilo, co rozesmálo nebo dojalo. Někdy se podaří kapelu domluvit během pár dnů, jindy

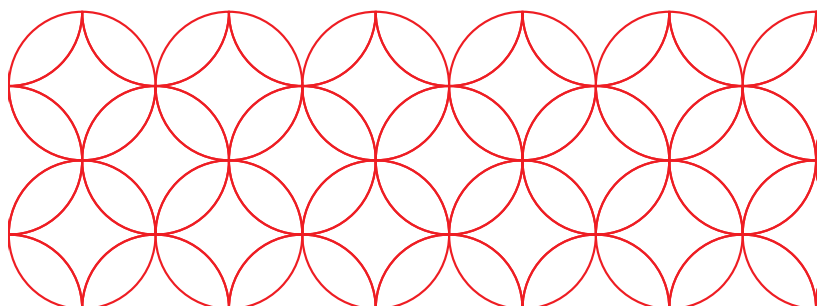
to trvá dva roky, než mají volno. Většinou je potřeba plánovat minimálně rok dopředu. S Bělohradskou sýpkou ladíme dramaturgii, chceme, aby se naše programy doplňovaly a přinášely do Bělohradu novou energii. Letos testujeme, co nám prostor dovolí: uspořádali jsme městský ples, proběhl tu Jivínský Štefan, konají se koncerty klubové scény...

Na jaký kulturní počín z uplynulého období jste pyšní? A co tak úplně nevyšlo?

Určitě předávání kulturních cen v rámci tradiční akce Jivínský Štefan – paráda! Kvůli počasí nevyšla Knižní lázeň, divácky málo navštěvované byly komorní letní koncerty u Památníku.

Sledujete tedy návštěvnost akcí, kam přišlo nejvíc lidí a kolik jich bylo?

Sledujeme, ale bereme to s nadhledem. Návštěvnost je jen jedno z měřítek – ukazuje, kolik lidí dorazilo, ale ne vždy říká, jestli byl program kvalitní a přínosný. Každá akce má svého diváka – někdy je to velká scéna, jindy komorní setkání. Někteří zastupitelé na čísla hodně poukazují, takže je hlídat musíme, ale kultura je hlavně o zážitcích, inspiraci a tvorbě atmosféry pro lidi.

Můžete dát čtenářům pár tipů na pecky letošního kulturního léta? Na co se nejvíc těšíte vy?

Rád zvu na všechny akce – každá má své diváky. Letos se těším na Hudbu Praha, Sto zvířat, festival Lázeňský sound s kapelami Past a Bert and Friends. Pro milovníky divadla doporučuji Krasavce nebo Kterak Bertold Vilém k městečku přišel. Tradičně nás čekají letní kina v Bažantnici a samozřejmě proměnné koncerty, které k Bělohradu neodmyslitelně patří. Srdeční záležitostí, kterou si jistě užiji nejen já, je pro mě Lenka Dusilová s kapelou.

Kdybyste měl neomezený balík peněz, koho byste do Bělohradu pozval?

The Rolling Stones! A k tomu bych koupil Lázeňský hotel, abychom je měli kde ubytovat.

Prozradíte nám své nápady na další rozvoj kulturního života ve městě?

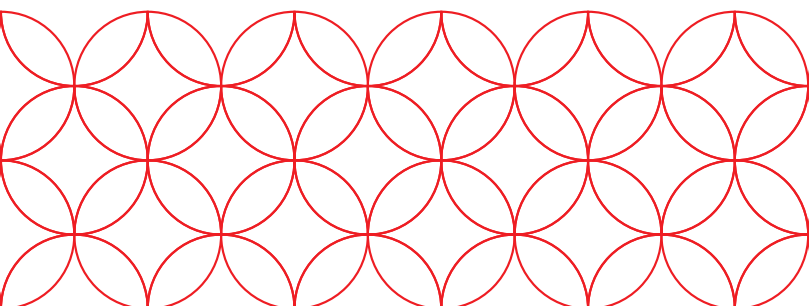
Snažíme se tvořit dlouhodobý strategický plán pro rozvoj kultury ve městě – nejen na rok dopředu, ale s výhledem, kam chceme směřovat v dalších letech. Velkou výzvou je oživení stávajících historických budov, jako je zámek, oranžerie a Bělohradská sýpka. Tyto prostory mají obrovský potenciál, ale musí se vzájemně doplňovat, ne dublovat. Proto přemýšlíme, jak je propojit, co kde dává smysl pořádat a jak to celé skloubit s geniem loci těchto míst.

Chceme, aby kultura byla přirozenou součástí života ve městě, nejen „jednorázovou akcí“, ale pravidelnou nabídkou pro všechny generace. Více o našich plánech a vizích se můžete dočíst v článku v těchto Bělohradských listech.

V Bělohradě má tradici ochotnické divadlo, vy sám máte s hraním zkušenosti – neuvažujete o zřízení souboru?

Už jsme ho založili! Bertoldův ochotnický spolek (BOS) – autorské divadlo o Bertoldu Vilémovi z Valdštejna, významné historické postavě Bělohradu, mohli návštěvníci zhlédnout již loni v rámci Bertoldových slavností. Letos vás na něj 25. července zveme opět do zámeckého parku.

Lenka Vichnarová, foto: archiv MKS

Stolní tenis

Oddíl stolního tenisu TJ Lázně Bělohrad uspořádal ve své herně v Bažantnici 5. dubna 2025 již 49. ročník Jarního turnaje mužů. Zúčastnilo se ho 34 hráčů nejen z Bělohradu, ale i z dalších míst. Hrál se o poháry a věcné ceny věnované městem Lázně Bělohrad a firmami Trans Logistic CZ a MaRfinal.

Výsledky turnaje:

Dvouhra:

1. Jan Kaněra (TTC Hrádek Nad Nisou)
2. Jiří Macháček (SK Kopisty)
3. Jakub Fejfar (TJ Nová Paka)
4. Michal Petřivý (TJ Lázně Bělohrad)
- 5.–6. Adam Klejch (DTJ Hradec Králové)
- Šimon Kadavý (TJ Nová Paka)
- 7.–9. Milan Petřivý (TJ Lázně Bělohrad)
- Filip Klejch (Tesla Pardubice)
- Ivan Studecký (TTC Vrchlabí)
10. Milan Kubica (SK Týniště)
- 11.–12. Pavel Šuták (Sokol Jasenná)
- Vladimír Rákosník (Sokol Stěžery).

Čtyřhra:

1. Martin Čevela (Jiskra Otrokovice)
- Jan Kaněra (TTC Hrádek Nad Nisou)
2. Dalimil Machander (SSK Komorní Lhotka)
- Jiří Macháček (SK Kopisty)
- 3.–4. Adam Klejch (SK Kopisty)
- Filip Klejch (Tesla Pardubice)

Petr Bláha

Dominik Dostál (oba SK Týniště).

Milan Petřivý, foto: archiv autora

Bělohradský kostel se v sobotu 7. června stal dějištěm mimořádného hudebního zážitku, který přilákal nevídané množství návštěvníků. Koncert jednoho z nejvýraznějších klavírních talentů současnosti, Matyáše Nováka, nesl příznačný název „Mým příštím sousedům...“, jenž odkazuje na hudebníkův záměr v blízké době se přestěhovat do nedalekých Vojic. Matyáš Novák návštěvníky oslnil nejen vynikajícím hudebním přednesem děl oslavujících krásy přírody z per světových autorů jako jsou například Ferenc Liszt, Bedřich Smetana či Antonín Dvořák, ale i svým specifickým smyslem pro humor. Jeho bravurní vystoupení návštěvníci ocenili ovacemi ve stoje.

Děkujeme Dvořákovu hudebnímu festivalu za to, že si pro jednu ze svých zastávek zvolil právě Bělohrad, a my jsme tak mohli být součástí této krásné kulturní události.

MKS, foto Mga. Jakub Hrubý,
ředitel Dvořákova festivalu

PECKA 2025 – Festival hudby a divadla

Kdy: 27.–29. 6. 2025

Kde: hrad Pecka

Více informací: www.bezdruzic.cz/festival

23. ročník tradičního alternativního festivalu hudby a divadla na hradě Pecka.

BEZBARIÉR FEST

Kdy: 27. 6. 2025, od 15:00

kde: v parku Domova bez bariér,
Strozziho 1333, Hořice

více info: www.facebook.com/domovhorice

vstup: zdarma

Domov bez bariér pořádá 2. ročník komunitního festivalu Bezbariér fest. Návštěvníci se mohou těšit na dvě stage s hudbou, prodej výrobků klientů domova, sdílení zážitků a společné boření nejen bariéry. Zajištěno bude také občerstvení a další doprovodný program.

MOTOkavárna – sraz a výstava historických vozidel

kdy: 12. 7. 2025, od 10:30

kde: zámek Holovousy

vstupné: děti do 10 let zdarma, 90 Kč

více info: www.zameckyarealholovousy.cz

Výstava historických vozidel, předvedení historické ha-sičské techniky, módní přehlídka, velocykly či fotokou-tek s atmosférou zámku Holovousy.

Hořický Food Festival 2025

kdy: 5. 7. 2025, 10:00–18:00

kde: Hořice, Smetanovy sady

více info:

www.facebook.com/foodfestivalhorice

vstup: zdarma

Pro všechny malé i velké milovníky jídla a čtyřnohé psí gurmány se letos opět pořádá další ročník Hořického Food Festivalu. Čeká na ně spousta dobrého jídla ze všech koutů světa, osvěžujícího pití i sladkých dobrot. Vzkaz od pořadatele Jakuba Mojžíše: „Nezapomeňte si vzít deky, prázdné žaludky, a hlavně svoji rodinu a přátele!“

Výstava Zrodila se socha. Hořice a kamenosochařství 1884–1925

kdy: 6. 6. – 5. 10. 2025

kde: Hořice, Městské muzeum,
Štorchova síň

vstupné a více info: muzeum.horice.org

Rozvoj hořické kamenosochařské tradice, vrcholící v roce 1925 úspěchem prací sochařské školy na Výstavě dekorativních umění v Paříži, představí výstava Zrodila se socha v Městském muzeu v Hořicích. Její součástí budou nejen slavná i méně známá díla místního sochařství a archivní materiály s nimi spojené, ale také výrazná interaktivní sekce pro malé i velké.

Výstava U_mění Hořice 2025

kdy: 22. 6. – 26. 10. 2025

kde: veřejný prostor města Hořice

vstupné a podrobný program:
galerie.horice.org.

Přestože si Hořice spojujeme především s kamennou krásou, jejich rozvoj byl umožněn významnou textilní výrobou – a ta se stane ústředním tématem letošního ročníku projektu U_mění Hořice. V jeho rámci se v Hořicích představí díla tří umělkyní, rozvíjející textilní témata: malba Hany Kuklíkové, textilní díla Judy Levitnerové a sochy Barbory Vovsové. Téma ale dále rozvedeme v rámci bohatého programu, jehož součástí bude divadelní představení Hadry pro děti a dospělé, prohlídky textilní továrny Mileta nebo série přednášek.

sestavila Lucie Hronová

Tip na kulturní akci

Užijte si letní večer v rockovém stylu!

Jako první vystoupí Česká ROCKharmonie, originální hudební uskupení tvořené profesionálními hudebníky z řad členů České filharmonie, kteří se rozhodli rozšířit svůj výrazový prostor za hranice klasické hudby. Těšit se můžete na rockové a metalové hity, filmové melodie i jazzové či latinské rytmy – vše v neotřelých aranžích, které nikde jinde neuslyšíte.

Jejich motto zní: „Zahrajeme vám kdekoliv a cokoliv a vždycky jinak než ostatní!“

LENKA DUSILOVÁ

Devítinásobná držitelka ceny Anděl, výrazná osobnost české hudební scény s nezaměnitelným hlasem i autorským rukopisem. Svým uměleckým přístupem oslovuje posluchače napříč generacemi. Společně se špičkovou kapelou ve složení Igor Očepovsky, Jan Aleš, Ondřej Hauser, Michal „Kolouch“ Daněk a Alena Orlitz zde vytvoří nezapomenutelnou koncertní atmosféru.

Sobota 2. 8. 2025 od 19:00
Zámecký park
Vstupné:
300 Kč v předprodeji,
350 Kč na místě

MKS, foto: archiv umělců

Ozvěny 80. výročí konce II. světové války v našem městě

Nejvíce rezonujícím historickým tématem letošního roku v celé Evropě je 80. výročí ukončení druhé světové války. K této významné události proběhla v Lázních Běláhradě řada vzpomínkových akcí, vzájemně propojených logem připomínajícím toto výročí.

Již 21. února jsme se sešli ve Hřidelci, abychom si připomněli osud posádky bombardéru Boeing B-17 G patřícího do 306. bombardovací skupiny 8. letecké armády USA, který se zde zřítil 14. února 1945. Během pietního aktu za účasti zástupce Krajského vojenského velitelství Hradec Králové kpt. Luboše Flégla, pracovníka Muzea východních Čech v Hradci Králové Petra Dohnala a dalších čestných hostů přítomní uctili minutou ticha památku příslušníků 8. letecké armády USA a všech obětí druhé světové války. Květiny k pomníku připomínajícímu zmiňovanou událost položila starostka města Alena Kuželová společně s místostarostou Jiřím Bičičem. Na okolnosti a dění po pádu letounu zavzpomínali 90letý Jiří Jebavý ze Hřidelce a 87letý Vlastimil Hrnčář z Lánů. Důstojnost celé akce byla umocněna čestnou stráží v dobových uniformách americké armády, a sice palubního střelce 8. letecké armády USA v hodnosti seržanta v osobě Jana Hrubeckého a kapitána 82. výsadkové divize armády USA v podání Jaroslava Doubka.

Vzpomínanou událost také představovala panelová výstava ve vestibulu městského úřadu, kterou obohatil zápůjčkou svých obrazů umělec Radim Karel z IPMS Krkonoše. Konkrétně šlo o portrét spodního střelce Alfreda Lubojackého (který jako jediný z celé posádky zahynul následkem zranění při seskoku) a za letu vyobrazený bombardér B-17 G s identifikačními znaky letounu, jehož havárie byla připomínána.

Hlavní dění se pochopitelně soustředilo do květnových dnů a již 2. května byla ve vestibulu městského úřadu zahájena panelová výstava „Běláhrad v době okupace“, která potrvá až do 31. srpna 2025. Vernisáž přešla v zajímavou vzájemnou diskusi návštěvníků, kteří si vyměnili jak své osobní vzpomínky, tak i rodinné příběhy předané předky. Podvečer vyvrcholil promítnutím

dokumentárního filmu „Paměť války“ vzniklého v rámci projektu „Nezapomeňme 80“ organizace Post Bellum.

Eugenie Číhalová, spoluzakladatelka výboru „Oni byli první“, připomněla ve stejnojmenné přednášce 7. května tragédii, která po vstupu Rudé armády do Prahy postihla tamní komunitu ruských prvorepublikových emigrantů. Příslušníci jednotky SMĚŘŠ (Smrt špiónům), kteří přišli do hlavního města společně s maršálem Konevěm, většinu těchto našich spoluobčanů pozatýkali a odvěkli do gulagů v Sovětském svazu.

Ve sváteční den 8. května byl uspořádán pietní akt u pamětní desky na domě, ze kterého 17. června 1942 gestapo odvěklo rodinu tiskaře Jana Vojtíška. Nejdříve byla všem obětem útrap druhé světové války věnována minuta ticha, po které starostka města Alena Ku-

želová položením květin a krátkým projevem společně s přítomnými uctila památku této nacisty vyvražděné rodiny. Na dění osudného brzkého červnového rána zavzpomínala v té době poblíž bydlící dnes 93letá paní Zlata Zákoutská. Po ukončení shromáždění se program následně přesunul do Fričova muzea, kde bělohradský spisovatel Eduard Čeliš četl nejen ze svých děl, ale i z textů a poznámek pamětníků věnovaných bělohradským událostem během druhé světové války a květno-
vých dnů v roce 1945.

Uvedeným výčtem však připomínka konce druhé světové války v našem městě ještě nekončí. V rámci již zmíněného projektu „Nezapomeňme 80“ zavítá 25. srpna do Lázní Běláhradu putovní venkovní panelová výstava „Poslední rok války v Královéhradeckém kraji“, která zde zůstane až do 15. září.

Za MKS Josef Klazar, foto: archiv MKS

Být tak na chvíli archeologem...

Paleopark Balka

kde: Nová Paka, okres Jičín, Královéhradecký kraj

web: paleoparkbalka.cz

otevírací doba: červenec–srpen 9:00–17:00

září–říjen 9:00–16:00 (pondělí zavřeno)

vstupné: dospělí/děti – 50/30 Kč

studenti/senioři nad 65 let – 40 Kč

rodinné (2+2) – 150 Kč

Paleopark Balka je zábavně-vzdělávací projekt, součástí kterého je naučná stezka o geologické minulosti místní krajiny. Park je postaven v místě skutečného naleziště zkamenělin, které lze při troše štěstí v okolí stále najít. Uvnitř areálu si můžete vyzkoušet různé aktivity s geologickou tematikou, děti se tak na chvíli mohou stát paleontologem, odkrývat zeminu, rozpoznat pravěká zvířata podle jejich stop či si naryžovat české granáty. Jsou zde také pořádány přednášky a různé příležitostné akce. Celá dřevěná stavba je citlivě zasazená do krajiny tak, aby s ní spíše splývala, k čemuž přispívá i zelení osázená střecha.

Villa Nova Uhřínov

kde: Liberk-Uhřínov, okres Rychnov n. K.

Královéhradecký kraj

web: villanova.cz

otevírací doba: červenec–srpen, denně 9:00–17:00

vstupné: dospělí/děti – 90/50 Kč

senioři – 50 Kč, rodinné – 200 Kč

Villa Nova je archeologické muzeum v přírodě, které přibližuje historii středověké vesnice ve 13.–14. století. Stavby zde vznikají v souladu s tzv. experimentální archeologií, což znamená, že budovy jsou vytvářeny s použitím tehdejších nástrojů a technologií.

Archeopark pravěku Věstary

kde: Věstary, okres Hradec Králové,

Královéhradecký kraj

web: archeoparkvestary.cz

otevírací doba:

červenec–srpen, út–ne 10:00–17:00

vstupné: dospělí/děti – 120/60 Kč

studenti/senioři – 60 Kč

rodinné – sleva 10 %

Pokud jedete z Bělohradu na Hradec Králové, projíždíte kolem odbočky na archeopark Věstary. Místo, které je z Bělohradu „kousek“ a právem si zaslouží kousek pozornosti. Když projedete malou vesnicí Věstary, naleznete areál s replikami budov z doby kamenné, bronzové a železné i vnitřní expozici ve třech patrech budovy se zaměřením na život předků v pravěku. Kromě klasických prohlídek, exkurzí pro školy a skupiny, akcí se v archeoparku konají také příměstské tábory nebo si zde můžete objednat opékání buřtů na ohni, kdy už jen stačí zavřít oči a cítit se jako v pravěku.

Nejbližší akce:

12.–13. 7. Víkendové dny živé archeologie

30. 8. 2025 rozloučení s prázdninami

v Země Keltů Nasavrky

kde: Nasavrky, okres Chrudim, Pardubický kraj

web: zemekeltu.cz

otevírací doba: (červenec srpen, další web):
po-ne 9:00–17:00

vstupné: dospělí/děti – 160/130 Kč s průvodcem,
100/80 Kč bez průvodce

studenti/senioři – 130 Kč, bezv průvodce 80 Kč

rodinné vstupné (2+3) – 370 Kč,

bez průvodce 230 Kč

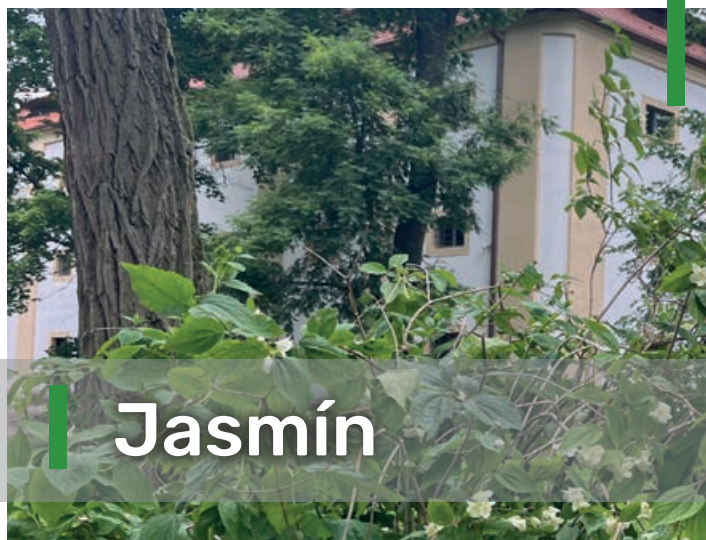
Když zaparkujete automobil na parkovišti a stanete před branou Země Keltů, budete mít pocit, že jste se ocitli u filmových kulis velko filmu nebo ve stroji času. Rozlehlý areál keltského skanzenu návštěvníky přenesou do historie už svou atmosférou. Uvnitř za branou čekají repliky příbytků, ve kterých fascinovaně přemýšlíte, jak dlouho byste přežili bez znalosti dnešní technologie. V expozici Po stopách Keltů si díky interaktivním prvkům zkusíte, jaký život předci vedli, naleznete zde keltské hroby a uvidíte také originály předmětů z dob dávno minulých. Pokud zavítáte do areálu v rámci některé z pravidelných akcí, zhlédnete živé ukázky řemesel, můžete si vyzkoušet dobové hry i slyšet keltskou hudbu.

Nejbližší akce:

4.–6. 7. Dny řemesel, kdy si můžete zkusit dobovou výrobu keramiky, zpracování železa či látek

25.–26. 7. 2025 se bude konat 19. ročník mezinárodního festivalu keltské kultury Lughnasad, svátku léta a sklizně s bohatým programem, keltskou hudbou a mnoha aktivitami pro děti.

Připravila Lucie Hronová

Jasmín

#KOUSEK DO POČTU

Když vkročím do parku, srdce mi zaplesá, tam v růžku u zídky vykvetla komtesa. Babička říkala, že jsi prý keřů král. Droboučké, nenápadné kvítečky na hustém keřiku, ale ta síla jejich vůně v teple červnového večera jednomu až bere dech. Rozložím ležení pod první větvičkou a nechávám se ukoľébat melodií přírody. Zdá se mi o mráčkách, zdá se mi o duze, zdá se mi o písni slavičí. Prozrad' mi, komteso, kdo tě tu vysadil, kdo pečoval o tvoje kořeny a kdo zaléval tě za horkých letních dnů. Byl to náš zahradník, nebo snad z rozmaru kdysi naše hraběnka? Flakonku nemaje, jsi mistr parfumér, a když větřík zavane, line se aroma po celém okolí. I pocestným na lavičce v parku se díky tobě klíží víčka a pozvolna opírají hlavy jeden o druhého. Jsi pěkný bolehlav, avšak i romantik, tvé okvětní plátky zlehounka sněžíce za letního dne k zemi dokážou rozněžnit nejednu poetickou duši. Děvčata si tě po staletí vplétají do vlasů, tvá bílá krása nazdobila nejednu nevěstu. Ta omamná vůně všech drahých parfémů, omamná vůně, toť vůně jasmínu.

JaK, foto: JaK

Zahájení lázeňské sezony

Ohlédnutí za dnem plným zdraví, tradic a kultury

Poslední květnová sobota patřila tradiční akci Zahájení lázeňské sezony. Každoročně ji pořádá město Lázně Bělohrad ve spolupráci se společností Lázně Bělohrad, a. s. I letos byl k vidění program, který oslovil všechny generace. Kulisy lázeňského města v podhůří Krkonoš zaplnila atmosféra radosti, hudby a vzpomínek na místní tradice.

Na oficiální části zahájení návštěvníky přivítala starostka města Alena Kuželová společně se zástupci lázní Ing. Jaromírem Ferbrem, předsedou představenstva, a Lubošem Bičičtím, výkonným ředitelem lázeňské společnosti. Nechyběl ani duchovní správce farnosti, P. ThLic. Grzegorz Puskiewicz, který celé akci dodal slavnostní ráz požehnáním oběma léčivým zdrojům. V úvodních proslovech zazněly nejen informace o historii a současnosti lázeňství v Bělohradě, ale i připomínka letošních kulatých výročí – 120 let od udělení názvu města a 140 let od založení zdejších lázní. Součástí dne byla také panelová výstava připomínající historii města a lázeňství, která zaujala nejen místní obyvatele, ale i návštěvníky z okolí.

Hudba, tanec, divadlo...

Centrem dění se stal areál u minigolfu na okraji lesoparku Bažantnice, kde se po celý den střídala hudební, taneční a divadelní vystoupení. Program na hlavním pódiu odstartovaly folklorní soubory Hořeňák a Hořeňáček z Nové Paky. Následovalo hudební vystoupení kapely TAKHRAJ s repertoárem inspirovaným tvorbou Zuzany Navarové.

Odpoledne nabídlo pestrou paletu vystoupení – na pódiu se objevili mladí tanečníci z AB Dance, návštěvníky také zaujala následná capoeira spojená s interaktivním workshopem. Autorský projekt Beat Brtewski přinesl osobitou hudební atmosféru a swingový orchestr ZUŠ Železný Brod navodil náladu starých dobrých časů plných tance a elegance. Vyvrcholením celého dne byl večerní koncert Davida Krause s kapelou, na který dorazili návštěvníci všech věkových kategorií.

V šapitó se odehrávala dvě divadelní představení pro děti v podání divadla DAMÚZA – pohádka Superkluk a Pohádka z krosny. Velký zájem přilákala i canisterapie, ukázka metody, při níž jsou do léčby zapojeni speciálně vycvičení psi. Odborný fytotherapeut Jindřich Čech vedl bylinkový workshop zaměřený na léčivé rostliny, jejich účinky i praktické využití a nechyběla ani ochutnávka bylinných produktů.

Doprovodný program myslel na děti i dospělé. Pro nejmenší byly připraveny tvořivé dílny, sportovní stezka s odměnami, malování na obličeje a volná hra v přírodě. Společnou aktivitou pro všechny byly venkovní lekce jógy. Zájemci mohli také absolvovat komentovanou prohlídku dětských lázní a nahlédnout do prostředí specializované péče o dětské pacienty.

Nechyběl ani stánek města s praktickými informacemi pro návštěvníky, kteří nejsou místní – kromě propagačních materiálů zde získali tipy na výlety po okolí a doporučení, co v Lázních Bělohradě rozhodně nevynechat.

...a také preventivní poradenství

Součástí akce byl také zdravotně-preventivní stánek Podpory zdraví, kde si návštěvníci mohli nechat změřit krevní tlak, poradit se s fyzioterapeuty a ergoterapeuty, vyzkoušet rehabilitační pomůcky nebo přístroj Ikaros. Spa resort Tree of Life představil diagnostiku pleti a nabídl poradenství v oblasti péče o tělo. K zakoupení byly i rehabilitační pomůcky pro domácí využití – zájem o tyto služby byl veliký, což dokazuje, že lidé chtějí pečovat o své zdraví a zajímají se o prevenci.

Celodenní program doprovázel regionální trh s řemeslnými výrobky, stánky s občerstvením i místními specialitami. Návštěvníci si mohli pochutnat na tradičních i méně obvyklých dobrotách a užít si atmosféru lázeňského dne se vším, co k němu patří.

Zahájení lázeňské sezony v Lázních Bělohradě tak i v roce 2025 potvrdilo svou pověst vydařeně a oblíbené události. Spojuje tradici, zdraví, kulturu i komunitní život – a právě v tom spočívá její síla.

Marie Jarkovská, foto: Anna Vaculíková

Obrázky do památníku

V pátek 30. května odpoledne se v Památníku K. V. Raise (oranžerii) uskutečnila vernisáž k výstavě Obrázky do památníku. Představuje tvorbu renomovaných výtvarníků Jiřího Kovandy a Lenky Vybíralové. Tato výstava je svým způsobem unikátní: nejenže jsou oba aktéři skvělými umělci-výtvarníky, ale mají navíc přímo osobní vztah k Bělohradu i samotnému prostoru – Památníku K. V. Raise. Nyní se tak vracejí na místo, které pro ně bylo inspirací k tvorbě. Kombinací vlastního díla a vybraných obrazů, předmětů z bělohradských městských sbírek, představují umělci ukryté příběhy, které zde může nyní prožít každý.

Úvodního slova se na vernisáži kromě samotných vystavujících umělců ujali René Vítvar z MKS, Jan Wilda, někdejší student Jiřího Kovandy, a Anna Crhová, která se na instalaci výstavy podílela. Návštěvníci si mohli poslechnout hudební vystoupení, a nejen pro dětské návštěvníky byla připravena také výtvarná dílna tvorby koláže.

Přítomnost obou umělců byla dobrou příležitostí k rozhovoru s nimi.

Jako první se nabízí otázka: jaký je váš vztah k Bělohradu a jak ovlivnil vaši tvorbu?

Jiří Kovanda (JK): Pro mě je to především místo mých kořenů. Do začátku 20. století jsou všichni mí předci z Bělohradu nebo okruhu 20 km odsud. Vazby a rodinné kořeny tu mám velmi silné. S Lenkou jsme se seznámili, když jsme tu pobývali o prázdninách, a máme tu i kamarádské vztahy, jezdíme sem za přáteli, kteří zde mají chalupy. Dodnes je to můj velmi oblíbený kraj.

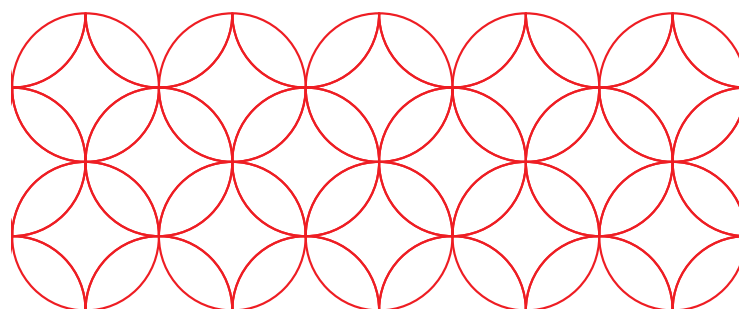
Lenka Vybíralová (LV): Zjistili jsme dokonce, že jsme s Jirkou vzdálení příbuzní. Moje babička byla kronikářka a podílela se na tvorbě modelu města, který zde v památníku je. Vypracovala rodokmen naší rodiny, díky kterému jsme objevili společné předky. Oba moji rodi-

če pocházeli z Bělohradu, já jsem se tu narodila, i když jsme pak záhy odešli do Prahy. Trávila jsem tu ale každé prázdniny u prarodičů, díky tomu mám k městu silný vztah a vážou se k němu i krásné vzpomínky. Můj pradědeček také údajně kamarádil s Raisem, bydlel v domku na Třetí straně za Javorkou a jako dobrovolný hasič pomáhal při hašení požáru, při kterém shořel Raisův rodný domek.

Inspiroval vás při práci Bělohrad?

JK: V mé práci se úplně Bělohrad nezrcadlí. Obecně neberu inspiraci z konkrétních míst. Ale třeba Slimák, kterého také na výstavě můžete vidět, má možná prapůvod odsud. V parku byly kolem sochy Lva porosty zeleně a my jsme tam vždy po dešti chodili „na šneky“, protože tam bylo velké množství pásówek. Určitě byl ale Bělohrad jedno z míst, kde jsem se setkával s přírodou a tématy, která jsem později ve své tvorbě obecně uplatňoval.

LV: Když tvořím ilustrace, tak někdy vědomě, někdy nevědomě používám Bělohrad jako předobraz. Když kreslím kostelíček, tak jsou to trochu Byšička (kostel sv. Petra a Pavla, pozn. redakce). Když kreslím rybník, je to trochu rybník Pardoubek. Na výstavě jsou mimo jiné k vidění také moje ilustrace ke knížce mého otce, Svatopluka Hrnčíře – zdejšího rodáka a autora řady knížek pro děti a mládež. Často v nich uplatňoval svoje prožitky z dětství v Bělohradě a používal a přetvářel také místní názvy. Proto můžete na obrázcích najít třeba hrad Pecen, jehož předobrazem je samozřejmě hrad Pecka.

Kde se vaše dílo protíná, co máte společného nebo naopak rozdílného?

JK: Samozřejmě výstavu tvoří i kontrast, naše tvorba je velmi rozdílná. Moje umění je především konceptuální, Lenka je ilustrátorka. Ale zajímalo nás právě, jak to propojit, a v tom nám velmi pomohl archiv města Lázně Bělohrad, a i díky tomu jsme z výstavy udělali muzejně-vlastivědný kabinet, ve kterém jsou různé artefakty propojeny tematicky. Výstava je celek, kde exponáty, ač jsou rozdílné co do použití média, tvoří přesto vazby.

LV: Dá se říct, že koncepce výstavy spočívá právě v té rozdílnosti, dalo by se říct, že jsme ji chtěli propojit. Na výstavě můžete vidět i jednu naši společnou práci, kterou jsme nazvali jednoduše Herbář. Nápadu předcházela taková hezká náhoda – já jsem si jako dítě v Bělohradě o prázdninách lisovala kytky do herbáře a Jirka o dvacet let později kytky fotografoval a tvořil svůj fotografický herbář.

Přemýšleli jste, když jste výstavu instalovali, jak zapůsobí na malém městě? Jestli nějaké vaše exponáty nebudou „provokativní“?

JK: Já jsem s tím trochu počítal, i jsem se snažil vzhledem k charakteru výstavy vybrat takový typ věcí, které by provokativní být neměly. Není mým cílem být provokativní. Volil jsem exponáty, které jsou určitým způsobem hravé i vzhledem k dětským ilustracím na výstavě.

Narážíte na dílo Slimák, které moje malá dcera kvitovala s nadšením. Co vás vede k vytvoření takového objektu?

JK: Je to tak, že vnímám věci a prostředí, se kterými se denně setkáváme a moc je nevnímáme, míjíme je, je to

pro nás každodenní samozřejmost. Rád bych tedy do toho míjení položil jakousi překážku, která může člověka zabrzdit, že si řekne „aha, tady je něco jinak“. Použiji běžné věci v jiném kontextu a v nečekaném spojení.

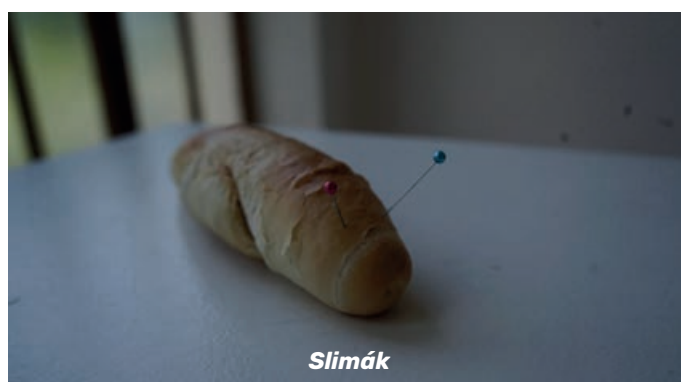
Proč by měli naši čtenáři navštívit výstavu Obrázky do památníku?

JK: Já bych pozval Bělohradáky, aby se přišli podívat, jaká krásná díla mají v depozitáři města. Byl jsem překvapený, jaké skvosty jsme při přípravě výstavy našli v archivu. Přijďte ocenit, co se v místních archivech nachází.

LV: Celá ta výstava je přínosná i v tom, jak se dá také pojet expozice. Tohle propojení byl Jirkův nápad, já jsem byla dosud zvyklá ilustrace jen zapaspartovat a umístit do rámu s popiskem. Název Obrázky do památníku lze vnímat i jako vhléd do vlastní paměti, protože i já jsem při sestavování výstavy pátrala ve svém archivu a paměti. Může to tak být pro návštěvníky milá připomínka vlastních vzpomínek.

Děkujeme za rozhovor.

*Připravili Lucie Hronová, Jan Wilda,
foto: Stanislav Čeřovský, Lucie Hronová, archiv MKS*

O VÝSTAVĚ A AUTORECH POHLEDEM EXPERTKY

Jaké je to vracet se po letech do místa mládí, zabírat se vzpomínkami na stará přátelství a vytvářet vztahy a vzpomínky nové? I o tom jsou Obrázky do památníku. Výstava vychází ze spolupráce dvou osobností s úzkou vazbou k Bělohradu – Lenka Vybíralová i Jiří Kovanda tu mají kořeny, pravidelně zde navštěvovali prarodiče, utvořili si tu řadu kamarádských vztahů a možná že ozvuky bělohradských památek a jedinečné zdejší krajiny můžeme nacházet v jejich tvorbě až do současnosti.

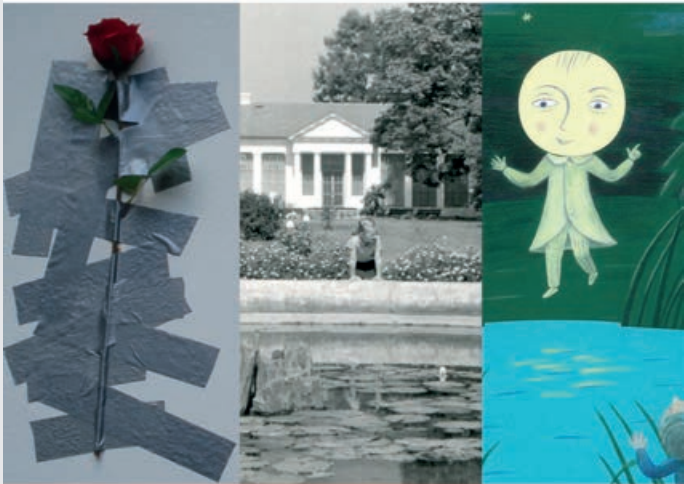
Oba umělci se od sedmdesátých let přátelsky stýkají, ale přesto zatím nedošlo k jejich umělecké spolupráci: pro tu vznikla příležitost až teď, návratem do Bělohradu. Dochází tu tedy k setkání dvou výrazně odlišných uměleckých přístupů. Pro Kovandovy koláže a instalace je typická nejen hravost a lehkost, které nás provokují k novým pohledům na svět kolem nás, ozvláštňují každodenní předměty a výjevy, a upozorňují tak na nesamozřejmost, vtip i krásu v tom, co nás obklopuje. Práce Lenky Vybíralové díky zaměření na ilustraci charakterizuje naopak preciznost, dokonalé zvládnutí techniky – to nevede k suchopárné popisnosti, ale naopak otvírá kouzelný svět imaginace, ať se jedná o detailní provedení vědeckých ilustrací, nebo stylizovanou knižní ilustraci pro děti.

Oba ale spojuje silná citlivost, vnímavost, snaha uchovat si dětský pohled na svět a pozornost k přírodě, a tak se v bělohradské oranžerii jejich tvorba propojuje v jeden poutavý celek. Nezůstává na výstavě ale sama! Originálním způsobem ji doplňují exponáty z bělohradské sbírky, které si autorská dvojice pro výstavu vybrala. Prostřednictvím maleb, ale i exponátů z přírodní říše jsou do výstavy zapojeni i místní, známí i pozapomenutí umělci, pečliví a nadšení sběratelé bělohradského dědictví i ti, kdo o sbírku dlouhá léta pečovali.

Výstava Obrázky do památníku je rozčleněná do jednotlivých „expozičních“: levé křídlo oranžerie zpracovává přírodní témata, pravé je věnováno městskému prostředí, centrální místnost je pak věnována budově samotné a ukazuje různé její podoby, jak se uchovaly v archivech i ve vzpomínkách. Můžeme si tu pak připadat trochu jako v muzeu – ne v klasickém muzeu, zaměřeném na fakta, údaje a kategorie, ale ve speciálním muzeu, kde vzniká prostor pro objevování nečekaných spojení, zkoumání asociací, intuitivní rozvíjení témat, emoční prožívání a třeba i vzpomínání.

*Anna Crhová,
kurátorka Městského muzea a galerie v Hořicích*

**OBRÁZKY
DO PAMÁTNÍKU**
výstava

Lenka Vybíralová (Hrnčířová), Jiří Kovanda

Ilustrace dětských příběhů a přírodopisných knih, objekty a koláže využívající těch nejvšednějších, obyčejných věcí každodenní potřeby a v neposlední řadě obrazy, fotografie a dokumenty ze sbírek místního muzea.

Otevírací doba: čtvrtek - neděle v čase od 10:00 - 16:00

Město Lázně Bělohrad	Kdy Kde Vstupné	31. 5. - 28. 9. 2025 Památník K. V. Raise 50 Kč
----------------------------	-----------------------	---

2. ROČNÍK POLICEJNÍHO POCHODU LÁZNĚ BĚLOHRAD

HARMONOGRAM DOPROVODNÉHO PROGRAMU V SOBOTU 28. 06. 2025 (10:00 – 15:00 hodin)

Ukázky Policie ČR:

10:00 – 15:00 – Stánek Policie ČR - nprap. Aleš Brendl z oddělení tisku a prevence KŘP Královéhradeckého kraje

11:00 – 11:20 – Odbor služební hipologie KŘ Libereckého kraje - dynamická ukázka dvou koní v akci + povídání o policejní hipologii

13:45 – 14:45 – Letecká služba Policie ČR - ukázka policejního vrtulníku a používaného vybavení

10:00 – 15:00 – Pořádková policie (vozidla a vybavení), Dopravní policie (vozidlo Ferrari 458 Italia), Kriminalistický technik, Služba cizinecké policie, Pyrotechnická služba a další

Vězeňská služba ČR – na statické ukázce bude připraveno pancéřové vozidlo a další technika používaná Vězeňskou službou ČR. V dynamické části se Vám představí služební kynologové se svými čtyřnohými parťáky v těchto časech:

⇒ 1. ukázka 12:00 – 12:10 (vyhledávání drog) ⇒ 2. ukázka 12:45 – 12:55 (všestranná poslušnost)

⇒ 3. ukázka 13:30 – 13:40 (ukázka eskortní činnosti)

Český červený kříž Jičín – sanitní vozidlo s ukázkami poskytování první pomoci, kterou si budete moci pod jejich odborným dohledem vyzkoušet na vlastní kůži. Dále se Vám zde představí projekt FIRST RESPONDER. To vše bude pro Vás v prostoru startu a cíle připraveno v čase **10:00 – 15:00**.

Hasičský záchranný sbor ČR – statická ukázka hasičské techniky a vybavení (**10:00 – 15:00**)

Jednotka sboru dobrovolných hasičů Lázně Bělohrad – statická ukázka hasičské techniky (**10:00 – 15:00**)

Četník plk. v.v. JUDr. Michal DLOUHÝ, Ph.D., policejní historik, spisovatel a scénárista (**10:00 – 15:00**) – prodej knih z jeho vlastní tvorby s možností autogramiády a pro zvědavé i možnost dotazů k historii policie a četnictva.

Airsoftová střelnice – v prostoru startu a cíle bude pro Vás připravena po dobu doprovodného programu

Vize a oživení Památníku K. V. Raise – zámecké oranžerie a Fričova muzea

Vážení čtenáři,

přinášíme vám přehled aktuálních záměrů a koncepčních řešení, které se týkají rozvoje a obnovy historických památek v našem městě. Naším cílem je představit vám kroky, které s úctou navazují na tradice, respektují historické hodnoty a zároveň otevírají nové možnosti využití kulturních objektů a veřejných prostor. Věříme, že tato promyšlená a komplexní koncepce přispěje k posílení identity Lázní Bělohradu a podpoří jeho další rozvoj jako atraktivního místa pro obyvatele i návštěvníky.

Oranžerie bude místem k poznávání přírody i odpočinku

Jedním z hlavních pilířů této vize je obnova zámecké oranžerie – dnešního Památníku K. V. Raise –, která je v současné době využívána jako galerie a kulturní prostor pro příležitostné akce (divadla, koncerty, jarmarky). Tato empírová stavba vznikla v roce 1831 z iniciativy baronky Antonie Stillfriedové jako místo klidu, pěstování vzácných rostlin a tichého spojení člověka s přírodou. Právě k této původní myšlence se nyní město vědomě vrací. Chceme, aby se oranžerie opět stala prostorem odpočinku, inspirace a vnímání krajiny v její jemné a léčivé podobě.

V rámci programu česko-polské přeshraniční spolupráce město podalo žádost o dotaci na rekonstrukci oranžerie a revitalizaci přilehlé části parku. Tento záměr je součástí širší koncepce „Cesty čtyř živelů“, kde Lázně Bělohrad symbolicky zastupují živel vody – pramen zdraví, zdroj života, inspirace i proměny. Voda zde propojuje lázeňství, minerální prameny, léčivé rostliny, historickou krajinu i kulturní paměť místa.

Součástí návrhu je i výtvarná expozice výtvarníka Roberta Smolíka. V oranžerii má vzniknout snová instalace na pomezí botanického skleníku, kabinetu rostlinných kuriozit a místa meditativního zastavení. Prostor bude otevřený dětem i dospělým, k objevování, hravému zkoumání i tichému posezení. Tuto expozici

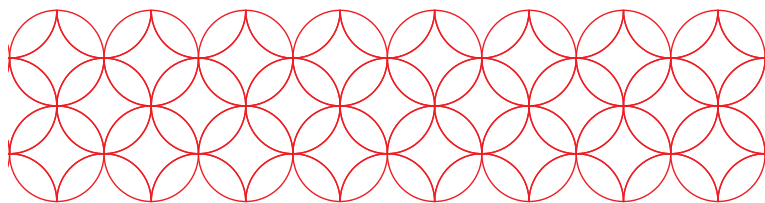
bychom – podle možností – rádi realizovali i v případě, že dotace přiznána nebude. Změna původního záměru (muzejní expozice věnované K. V. Raisovi) tak reflektuje nejen vývoj dotačních pravidel, ale také hlubší úvahu o původní funkci a charakteru objektu.

Celý projekt bude veřejnosti detailněji představen v sobotu 4. října v rámci Dne architektury. Přítomna bude i autorka návrhu revitalizace parku – zahradní architektka, která osobně přiblíží svou vizi proměny parku s důrazem na vodní prvek fontány.

Záměrem je ale ještě více – propojit zámecký areál, oranžerii i sýpku v jeden významově i prostorově související celek. Tento kulturně-krajinářský pás bude doplněn o novou naučnou stezku věnovanou Bertoldu Vilémovi z Valdštejna, který patří mezi významné historické osobnosti našeho města.

Nové expozice věnované odkazům K. V. Raise a A. Friče

Přestože bude současná expozice K. V. Raise z Pátníku přesunuta do městského depozitáře, na jeho odkaz rozhodně nezapomínáme. V roce 2026 připravujeme konferenci k 100. výročí jeho úmrtí a plánujeme novou expozici věnovanou jeho životu a dílu. Proto i sbírkové předměty, které odkazují na život a dílo K. V. Raise, dostanou speciální – restaurátorskou – péči, aby mohly být znovu vystaveny. Tato expozice by mohla najít své místo buď v bývalé sýpce, nebo – což by mělo

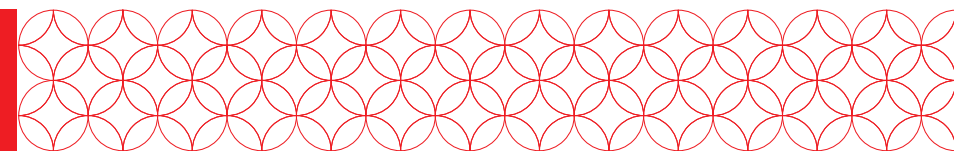
svou historickou i logickou kontinuitu – ve Fričově muzeu, kde Raisova expozice původně sídlila. Nachází se zde jeho busta a v blízkosti i Malé náměstí, dříve pojmenované právě po Karlu Václavu Raisovi.

Fričovo muzeum je další klíčovou součástí této koncepce. Nejde jen o zachování budovy, ale o její skutečné oživení. V současnosti zde probíhá statický průzkum jako první krok k plánované rekonstrukci. Do budoucna zde vznikne nová moderní expozice věnovaná přírodovědci Antonínu Fričovi – zakladateli muzea – a rovněž K. V. Raisovi. Obě osobnosti budou představovány nejen klasicky, ale i formou interaktivních prvků včetně plánované únikové hry „Expedice Frič“, která návštěvníky zavede do světa vědy, objevů a příběhů.

Celý projekt spojuje hluboká úcta k historii, krajinnému rázu a lidem, kteří tvořili a stále tvoří identitu Lázní Bělohradu.

Za MKS René Vitvar, foto: archiv MKS

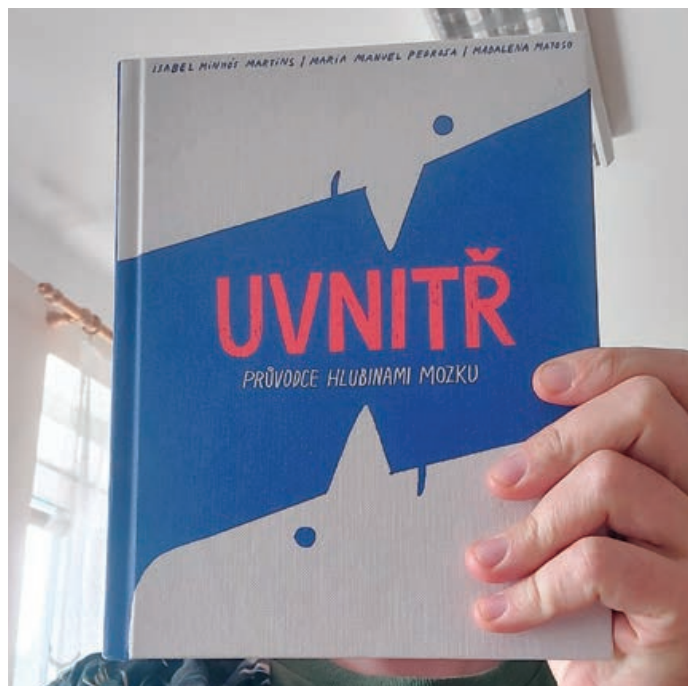

Letní tipy na dobré knihy nejen pro děti

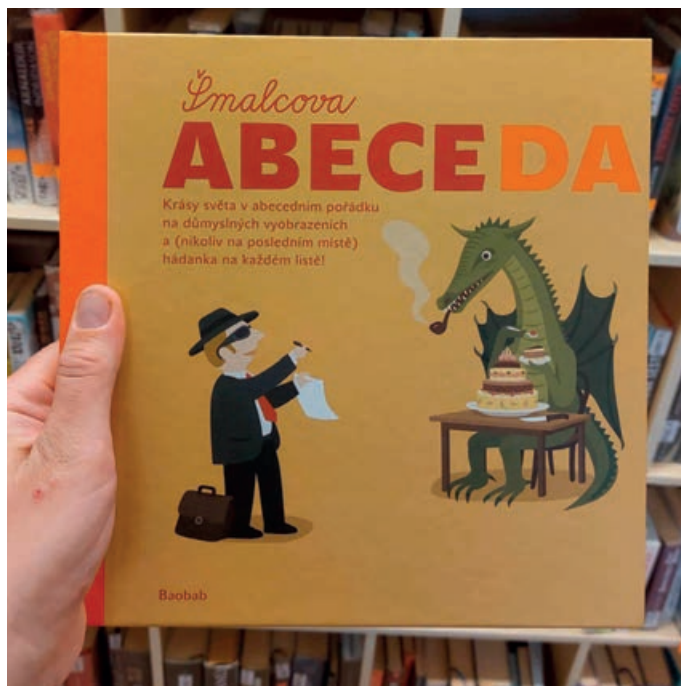
Půlka roku 2025 je pryč, uteklo to jako voda, dokonce i v městské knihovně, kde by se mohlo zdát, že čas plyne vlastně tak nějak pomaleji mezi těmi hromadami příběhů, dokumentů a četným množstvím událostí, kterými postavy procházejí. Prožívám ho však úplně stejně rychle, jak běží, a raduji se z množství skvělých akcí, které knihovna během tohoto půlroku stihla uspořádat, a přeji si, abychom ten druhý půlrok drželi stejně nabitý. Sledujte plakátovací plochy a elektronické vývěsní tabule, kde se vše dovíte!

Protože jsem se v minulých knihovnických okénkách hodně věnoval literatuře pro dospělé čtenáře, chtěl bych také trochu představit literaturu pro děti a mládež, která nám do knihovny přišla. Není ale od věci říct, že knížky, které vydává nakladatelství Baobab, jsou prostě tak skvělé, že se přísně zakazuje, aby skončily pouze v rukou dětí, ale je nutné, aby si je prohlédli a přečetli i dospělí. Nejlépe tedy společně s dětmi a ideálně třeba při letních prázdninách.

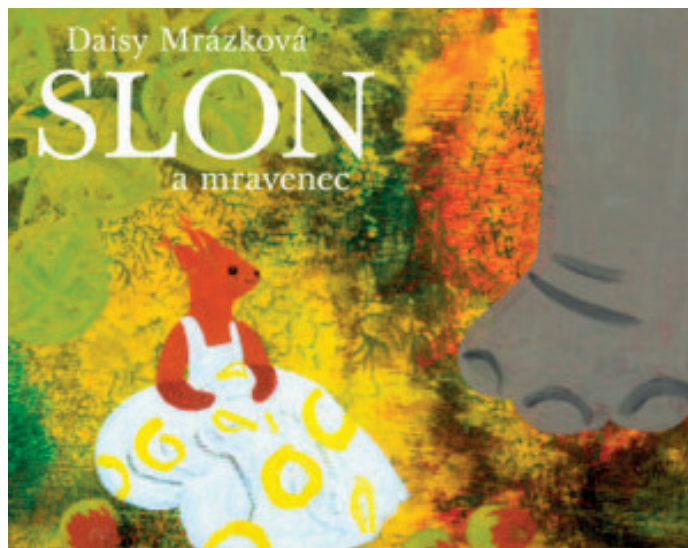
Uvnitř – průvodce hlubinami mozku
Isabel Minhós Martins / Maria Manuel Pedrosa / Madalena Matoso

Přemýšlíte někdy nad tím, co je myšlenka? Nebo odkud se myšlenky, ale třeba i nápady berou? Co je mysl? Otázky hodné těch nejchytřejších filozofů a psychologů jsou v této knížce nádherně a srozumitelně vysvětleny pro celou rodinu a pro čtenářstvo od 13 let. Dozvíte se kromě jiného, jak v našem mozku fungují procesy učení, emocí nebo navazování kontaktu s jinými lidmi. Knížku doplňují nádherné ilustrace.

Šmalcova abeceda
Petr Šmálec a kol. aut.

Jak může být vyobrazena abeceda? Jsme všichni zvyklí, že většinou pomocí písmen. Šmalcova abeceda je ale knížka, kterou ocení všichni ti, které abeceda zajímá z trochu jiné perspektivy. Autor společně s kolektivem básníků a básnířky rozvíjejí každé jednotlivé písmeno do vlastního světa imaginace, který má dětem společně s rodiči ukázat, že u jednotlivých znaků, ze kterých pak poskládáme slova, to rozhodně nekončí.

Slon a mravenec Daisy Mrázková

Daisy Mrázková byla autorka, kterou možná znáte jako tvůrkyni knížky Haló, Jácíčku. Příběh o zajíčkovi se stal také mojí oblíbenou dětskou knížkou, možná právě díky ilustracím samotné Daisy, které jsou prostě geniální. V knize Slon a mravenec se setkáváme s příběhy trochu jiných zvířátek, ale pozor, veverku zde najdeme také. Jaké to asi je, kamarádit se jako mravenec s obrovským slonem a veverkou? Půjčte si Slona a mravence a zjistíte to. A ty ilustrace, no nádhera!

Myko. Kompletní zpravodaj ze světa hub Jiří Dvořák

Houby přece v půlce roku nějak moc nerostou ne? Omyl! To, že něco v lese hned nevidíme, neznamená, že to tam není! Jiří Dvořák nám v tomto nádherně malovaném díle ukazuje, kam doslova až houby můžou zajít, jak spolu komunikují, jak se skrývají a mizí nebo jak se naopak snaží pozornost přilákat. Knížka je poskládaná z pomyslných jednotlivých čísel časopisu o houbách, které slouží jako kapitoly. A jestli máte rádi sběr a poznávání hub, neváhejte si tuto knížku s dětmi zapůjčit a dozvědět se o nich něco nového, protože až pak půjdete do lesa, budete možná hodně překvapeni, že nejen z hříbků může mít člověk radost...

Polévka pana Leprona Giovanna Zoboli

Pan zajíc Lepron je nadšený kuchař, který miluje svým blízkým vařit svoji speciální polévku. Nikdo z nich nemůže přijít na to, z čeho že ji to vlastně ten zajíc vaří. Knížka děti i vás možná poučí o tom, že dělat toho moc je někdy vlastně na škodu a že prvotní nadšení a velké oči občas vedou ke zklamání. Jak to ale v pohádkách bývá, nejspíš to přece všechno dobře dopadne!

Řeka, která teče pozpátku Jean-Claude Mourlevat

Knížka pro starší děti, kterou ale s pomocí rodičů mohou číst i menší. Hlavními postavami v tomto příběhu jsou dvě osamělé děti, které se potkají v malém krámku s věcmi, které nikdo nepotřebuje. Hannah tam chce koupit legendární živou vodu z řeky Kžar, kterou ale Tomek, majitel krámků, mezi zbožím nemá. Tomek se přes hory, přes doly a pouště tedy vydá tuto tajuplnou vodu hledat. Najde ji? A najde i Hannah? Autor sám knížku popisuje následovně: „V té knize jde o Dobro a Zlo. Je to román, který přináší útěchu. Často o něm mluvím, jako by ho napsal někdo jiný... Má univerzální rozměr, který mě přesahuje. Je lepší, než jsem já...“

text a foto: Jan Wilda, knihovník

Pět tipů na výlet s dětmi

Dva měsíce prázdnin, to je ideální čas na rodinné výlety. Je fajn, že není potřeba se zarytě držet hodinok – když děti mají volno ze školy a rodiče dovolenou, je zbytečné vstávat se slepicemi, na sílu tahat děti z postele a večer pak spěchat domů s vidinou školních povinností. A tak se tak trochu nabízí vyrazit s dětmi aspoň malý kousek za humna.

Pěšky:

Chlumíčková stezka v Hořicích

Délka trasy: 1,5 kilometru

Časová náročnost: 2 hodiny

Chlumíčková stezka zabaví zejména nejmenší děti při vycházce z centra města na koupaliště Dachova. Vede v lesním úseku od rozcestí u lomu U Sv. Josefa a Malátovy cesty až na zmíněné koupaliště. Jde se po žluté turistické trase, která je součástí naučného okruhu městem, a lze ji absolvovat i s kočárkem. Děti se mohou těšit na skřítku Chlumíčka, interaktivní naučné tabule, broukoviště, věže poznávání přírodních motivů, kuličkolam, dřevěné minihřiště či na kukátko s poznáváním zvířecích stop, lesní pozorovatelnu nebo sluneční hodiny. Unavené nohy si mohou odpočinout na lavičkách či v altánu.

Sedm holovouských šifer – hravá matematická stezka

Délka trasy: 2,5 kilometru

Časová náročnost: 2 hodiny

GPS: 50,374147, 15,600943

Procházku z Hořic do oblíbeného místa Chodovic zpestří matematické hádanky, které provětrají mozkové závitky všem věkovým kategoriím. Stezka nabízí zábavu při plnění úkolů vztahujících se k sedmi bílým obrazcům na asfaltu.

Na webových stránkách <https://infocentrum.horice.org/tipy-na-vylet/7-holovouskych-sifer> si výletníci stáhnou propozice a pracovní listy pro jednotlivé věkové kategorie. Pak už stačí si jen vzít tužku a můžete vyrazit na příjemnou procházku, která prověří nejen fyzickou zdatnost, ale i matematické a logické uvažování a neopomene ani kreativitu každého účastníka.

Naučná stezka Karla Jaromíra Erbena

Délka trasy: 5 kilometrů

14 kilometrů z Bělohradu

Časová náročnost: 2 až 5 hodin

GPS: 50.40591, 15.67992

Kdo by neznal balady Polednice, Svatební košile, Kytice či Vodník? V Miletíně vznikla naučná stezka, zasvěcená jejich autorovi a jednomu z našich největších spisovatelů. Naučná stezka Karla Jaromíra Erbena (7. 11. 1811 – 21. 11. 1870) začíná u rodného domku spisovatele a má dva okruhy. První okruh měří pět kilometrů a na jeho trase je celkem pět zastavení s informačními tabulemi, které seznámují se životem a dílem Erbena. Naučná stezka je doplněná o několik pěkných dřevěných soch a nechybí na ní ani odpočinková místa. V Erbenově domku, roubence z první poloviny 18. století, je dnes památník a je tady taky zajímavé muzeum. Kdo se chce projít o něco víc, může se vydat do Miletína pěšky z Bělohradu přes Byšička (balada Svatební košile), kolem rybníků Hluboký (balada Vodník) a Nadýmák (balada Štědrý den) a přes Červenou Třemešnou.

Na kole:

Za kamennou krásou do Kuksu a na Braunův Betlém

Délka trasy: 17 kilometrů

Stoupání: 282 metrů

Klesání: 195 metrů

Zdroj: www.kudyznudy.cz

Trasa vede ze Dvora Králové přes Žireč po Labské cyklostezce Stanovice-Kuks – Stanovice – Braunův Betlém a po červené značené turistické trase zpět do Dvora. Na cestě je mnoho důvodů k zastávkám. Ve Stanovicích můžete obdivovat přírodní galerii soch, v Kuksu pak barokní perlu hospitál s historickou lékárnou, bylinkovou zahradou a Rentzovým muzeem barokního tisku. Impozantní sochy z pískovce od M. B. Brauna jsou k vidění ve stejnojmenném Betlémě. Zajímavou zastávkou může být expozice cyklistiky (200 kol) a bylinková zahrada v Žirči.

NA CO NEZAPOMENOUT PŘED CYKLISTICKÝM VÝLETEM

Pokud vyrážíte na vybraný delší výlet do terénu s dětmi poprvé, je vhodné si trasu nejprve projet bez nich. To, co dospělí zvládnou levou zadní, může být pro dítě obtížné, ne-li nezvladatelné. A i přes pečlivé projetí trasy je dobré mít v hlavě i plán B – tedy zkrácení naplánované trasy.

- Nejkratší cesta nemusí být nejlepší. Mohou se za ní ukrývat zbytečné výškové metry, frekventované silnice i neprostupný terén. Vyplatí se informovat předem v cyklistické komunitě, příslušných TIC atd.
- Nové cyklistické boty, kraťasy, tričko je lepší nechat při delším plánovaném výletu doma. Není nic horšího než škrťící oblečení, těsné boty – ty spolehlivě dojem z výletu pokazí.
- Kola všech účastníků by měla být v perfektním stavu: žádné uvolněné součásti, správný tlak v pláštích, brzdy v pořádku. Pro jistotu se vyplatí mít s sebou nářadí.
- Při cyklistickém výletu platí zlaté pravidlo: jedna láhev s pitím na hodinu, při teplejším počasí raději víc. A nezapomenout na možnost doplnit kalorie – třeba müsli tyčinkou, banánem... Párek a řízek se opravdu nehodí.

Zdroj: bergwelten.com

Z Bělohradu za výhledy na Mlázovický chlum

Délka trasy: 25 kilometrů

Časová náročnost: 3 hodiny

Zdroj: www.kudyznudy.cz;

www.lazne-belohrad.cz

Z Bělohradského náměstí se vydáte směrem na Jičín. Bezprostředně za městem odbočíte po cyklistické trase č. 4096 do Lánů a Hřidelce. Tady je čas na zastávku a prohlídku hřídelecko-horky. Jde o pozůstatek třetihorní sopky s bohatým nalezištěm minerálů, lze tu objevit amfibolit, dolomit, kalcit, olivín a aragonit. V uměle vytvořených dutinách po těžbě čediče (lom fungoval do roku 1926) zimuje netopýr černý. Hnízdí zde také poštolka a rehek. Uprostřed Hřidelce odbočíte vlevo a po silnici se vydáte do Chotče, odkud zamíříte do Mlázovic. Z náměstí se vydáte cyklotrasou č. 4085 do Konecchlumí, kde je na čase se odměnit zdejší vyhlášenou zmrzlinou. Poté stojí za to prohlédnout si místní monumentální barokní kostel sv. Petra a Pavla s křížovou cestou od Vladimíra Komárka. Nad kostelem se tyčí pískovcová mohyla, památník Viléma staršího Konecchlumského, jednoho ze sedmadvaceti českých pánů popravených 21. června 1621 na Staroměstském náměstí. Za mohylou se vydáte lesní cestou po jižním svahu Mlázovického chlumu až do Vojic. Zde je možné vidět pomník Jana Husa a lomy na pískovec. Po asfaltové silničce vyjedete serpentinou okolo házenkářského hřiště a širokou cestou pokračujete do lesa až na křižovatku pěších turistických tras pod Maxinec (450 metrů nad mořem). Po modré zamíříte směrem na Mlázovice a budete obdivovat výhled na Mlázovice, Bradlec, Kumburk a Tábor. Opustíte modrou značku a v klesání po široké lesní cestě vás zaujme pohled na panorama Krkonoš. U křižovatky na okraji Šárovcovy Lhoty narazíte na cyklotrasu 4096 zpět do Bělohradu.

Lenka Vichnarová, foto: Ing. Jaromír Zubák

#BĚLOHRADSKÝ POTĚR - AB DANCE

Mnozí z vás to vědí, někteří tuší, pro jiné to třeba bude překvapení. V našem krásném městě funguje taneční skupina AB DANCE, kterou s velkým nadšením vede úžasná Adriana Baťková. Holčičky všech věkových kategorií mají možnost tančit a skotačit nejen při trénincích, ale také na soutěžích nebo na tanečním táboře. V neděli 25. května se v Jičíně uskutečnila soutěž Destiny's Jam a holky měly možnost reprezentovat Bělohrad. A válely...

Výsledky soutěží:

kategorie BABY: Mimoni 1. místo

kategorie MINI DANCE: Pink tsunami 2. místo

kategorie DĚTI DISCO DANCE: Neon 3. místo

kategorie JUNIOŘI DISCO DANCE: G.L.O.W. 4. místo

Blahopřejeme!

(Jak)

#BĚLOHRADSKÝ POTĚR - MŠ LB

Okénko Bělohradské mateřské školy

Na závěr školního roku jsme uspořádali spoustu zajímavých výletů do okolí našeho krásného města. Každá třída si naplánovala nějakou cestu za poznáním, ať už byl pohádkový les v obci Prasek u Nového Bydžova, zoopark Stěžery, safari Dvůr Králové nad Labem, zoo Chleby, nebo elektrárna Hučák v Hradci Králové, či zámek Sychrov. Předškolní děti ukončily předplavecký kurz v Hořicích. S koncem školního roku si také třídní učitelky daných tříd připravily slavnostní rozloučení s našimi předškoláky. Přejeme všem čtenářům krásné a pohodové léto plné zážitků.

Monika Janáková, Petra Šormová, foto: archiv MŠ

Shrnutí školního roku Spolku rodičů a přátel při MŠ

Mám za sebou první rok jako předsedkyně Spolku rodičů a přátel Bělohradské mateřské školy. Politik by řekl, že jsem v půlce volebního období, protože za rok předám štafetu dalšímu rodiči, který bude s nadšením dělat ve svém volném čase něco navíc pro děti ze školky. V pomyslné půlce mi tedy dovoluji shrnout naše aktivity a přidat k nim i svoje pocity.

Co všechno jsme tedy ve školním roce 2024/2025 dělali? Již v předchozím čísle jsme zmiňovali naši participaci na nákupu vánočních dáreků do tříd a jednotlivcům, ale to samozřejmě nebylo všechno.

Velikonoční setkání

Jarní tradice nás inspirovaly k Velikonočnímu setkání na zahradě školky v Horní Nové Vsi. Děti plnily úkoly, tvořily velikonoční dekorace, vyzkoušely si hudební nástroje a v neposlední řadě se potkaly a mohly si hrát se spolužáky. Stejně tak jsme se mohli potkat i my rodiče, často se totiž míváme jen ráno v šatně, kde se v rychlosti pozdravíme, a už běžíme za dalšími povinnostmi. Taková přátelská setkání mají, doufám, že nejen pro mě, velký smysl.

Většina aktivit se koná „ve městě“, ale hořeňácká zahrada si podle nás také zaslouží pozornost, proto jsme ji touto akcí otestovali a rádi bychom ji i v budoucnu opět využili pro konání dalších aktivit.

Dětský den

V úterý 27. 5. jsme odpoledne uspořádali dětský den na téma hledání pirátského pokladu, který děti získaly po splnění úkolů z mapky pomyslného pirátského ostrova. Oproti minulým ročníkům jsme letos uspořádali akci na zahradě školky místo v parku (či Bažantnici). Jedním z důvodů bylo naše přání udělat letošní dětský den dle našich konkrétních představ, které bychom hůře naplnili ve velkém prostoru parku. Jak se nám to letos povedlo, posuďte sami. My budeme moc rádi za zpětnou vazbu, jak jste byli vy i vaše děti s akcemi spokojeni.

Rozloučení s předškoláky

Jako každoročně se i letos Spolek podílel na rozloučení s předškoláky, kterým finančně přispěl na knihu s prvním čtením a zdravou lahev. Další finance putovaly na dopravu na výlety za zážitky.

Děkuji všem rodičům, kteří se ve Spolku podílí na plánování a realizaci všech činností. Někdy je pomoc i zpětná vazba nebo nápad. Děkujeme městu Lázně Bělohrad za podporu a dotace z rozpočtu města i za pomoc při zajištění akcí (technické služby, MKS, informační centrum). Dík za sponzorský dar na uspořádání dne dětí patří také lékárně U České koruny. Děkujeme také MŠ za spolupráci a pomoc. Velké poděkování patří dětem za to, že je naše aktivity baví.

Všem přejeme hezké prázdniny a těšíme se další školní rok!

Za Spolek rodičů a přátel Bělohradské MŠ

Lucie Hronová, foto: archiv spolku

Gratulujeme úspěšným účastníkům školních sportovních i vědomostních soutěží

S letošním školním rokem jsme se 19. 6. rozloučili na školním dvoře kulturními vystoupeními i sportovními hrami. Vystoupení si pro všechny příchozí přichystali žáci prvního i druhého stupně. V rámci her jsme využili vybavení školního dvora. Touto cestou Nadační fond Křečci děkuje zřizovateli, městu Lázně Bělohrad, za finanční podporu v hodnotě 30 000 Kč, za kterou škola zakoupila venkovní stůl na stolní tenis.

Sportovním aktivitám se ve škole velmi daří, o tom svědčí přehled úspěchů dětí. Uspěly také v soutěži finanční gramotnosti.

Přebor škol v šachu

V březnu si tým mladších žáků (Šimon Janák, Štěpán Kraus, Jakub Munzar, Klára Podlípna, Matěj Šádek) vybojoval v Třeběchovicích pod Orebem postup do celostátního kola, které se uskuteční v červnu ve Zlíně.

Výtvarná soutěž Polsko – můj soused

V dubnu Viktorie Kurtyncová, žákyně čtvrté třídy, obdržela na Krajském úřadě Královéhradeckého kraje ocenění za svůj obrázek. Diplom a věcné dary převzala od hejtmana Královéhradeckého kraje a velvyslance Polska.

McDonald's Cup

Na konci dubna naše škola pořádala okrskové kolo fotbalové soutěže McDonald's Cup, ve kterém tým mladších žáků (Alex Dubec, Jonáš Blažek, Tomáš Marek, Tereza Söchtigová, Ema Kráčmarová, Antonín Bičistě, Daniel Roba, Martin Černý, Matěj Šádek, Tobiáš Marek, Matyáš Dytrych) vybojoval 2. místo a postoupil do okresního kola v Jičíně. I zde se jim dařilo, v květnu si zahráli v krajském kole v Trutnově.

Sportovní akce TAJV Open

Na konci května se děti ze školní družiny mohly zúčastnit Sportovního dne mládeže, během kterého si zasoutěžily ve fotbale, florbale a miniházené.

Finanční gramotnost

V dubnu se tým naší školy složený z žáků 8. tříd (Kateřina Zabrodská, Jonáš Edr a Jakub Hrnčíř) v prostorech České národní banky zúčastnil celostátního finále soutěže Finanční gramotnost. Do soutěže se v letošním školním roce zapojilo 1130 škol a ve své kategorii náš tým obsadil 10. místo.

Lidmila Grohová, Štěpánka Beránková, foto: archiv školy

Studentka SŠGS bodovala v krajském kole olympiády v angličtině

Tereza Losová, studentka 3. ročníku oboru hotelnictví na Střední škole gastronomie a služeb v Nové Pace, dosáhla významného úspěchu v krajském kole olympiády v anglickém jazyce. V konkurenci nejlepších studentů z celého Královéhradeckého kraje obsadila vynikající 4. místo.

Soutěž měla výhradně ústní formu a byla zaměřena na konverzaci s odbornou porotou, kterou tvořili přední pedagogové z Katedry anglického jazyka a literatury Univerzity Hradec Králové. Studenti museli pohotově reagovat na otázky poroty, prokazovat jazykovou plynulost a schopnost přirozené komunikace s ohledem na gramatickou správnost a precizní výslovnost dle pravidel anglického jazyka.

„Byla to pro mě úžasná zkušenost a jsem moc ráda, že mi takové možnosti škola nabízí. Myslím si, že právě tyto aktivity pomáhají povzbudit u studentů motivaci. Navíc jsme si ten den s paní učitelkou skvěle užily a u kávičky probraly další možnosti studia. Příští rok bych ráda získala certifikát Cambridge a po maturitě chci studovat angličtinu na vysoké,“ představila své plány Tereza po soutěži.

Úspěch studentky je nejen odrazem jejího talentu a píle, ale také důkazem kvalitní jazykové výuky na novopacké střední škole. Gratulujeme Tereze k tomuto skvělému výsledku a přejeme jí úspěšné zvládnutí mnoha dalších jazykových i profesních výzev!

Romana Brendlová

Nenápadná šampionka s velkým srdcem

Bělohradská škola má výjimečnou učitelku tělesné výchovy. Když vstoupí do tělocvičny, studenti vědí, že dostanou do těla. Energická a vždy dobře naladěná – taková je Jaroslava Vaněčková, učitelka tělesné výchovy na Střední škole gastronomie a služeb v Lázních Běláhoř. Co ale většina jejích svěřenců možná ani netuší? Tato skromná pedagožka je zároveň několikanásobnou mistryní Evropy, vicemistryní světa a čerstvou dvojnásobnou zlatou medailistkou z veteránského halového mistrovství České republiky.

Přesto o svých úspěších téměř nemluví. „Radost z pohybu je víc než sbírka medailí,“ říká s úsměvem a její přístup je toho důkazem. Sport vnímá jako způsob, jak si udržet nejen fyzickou kondici, ale i duševní pohodu. A hlavně – jako cestu, jak zůstat v kontaktu s lidmi, kteří sdílejí stejné nadšení. Jára Vaněčková má na starosti i školní sportoviště bělohradské budovy SŠGS a pečuje o ně s láskou a pečlivostí. Díky jejímu přístupu mají studenti možnost trávit hodiny tělesné výchovy v prostředí, které doslova dýchá energií a zápal pro věc. Její přirozená autorita a pozitivní přístup dělají z hodin tělocviku zážitek, nikoli povinnost.

Vyzkoušela mnoho sportů, našla se v atletice

Její vlastní sportovní dráha začala už v dětství, kdy zkoušela gymnastiku, tenis i atletiku. „Dali mi volnost, ať si vyzkouším, co mě bude bavit,“ vzpomíná na podporu rodičů. A právě v atletice se nakonec našla – trojskok ji provází od mládí, skok o tyči si přidala až ve svých sedmatřiceti letech. Výsledek? Mistrovské tituly a obdiv kolegů i soupeřů. V posledních letech ji sice provázejí zdravotní potíže, ale vzdát se? To rozhodně ne! Stále trénuje, závodí a inspiruje. „Možná mi ten nahoře chtěl říct, že na některé věci si člověk prostě musí počkat o něco déle,“ říká pokorně, když vzpomíná na zranění, které jí znemožnilo získat titul mistryně světa.

Její životní filozofie se odráží i v tom, jak vede své studenty – nesází na přehnaný drill, ale na radost z pohybu, přirozenou soutěživost a týmového ducha. „Sport není jen o centimetrech a vteřinách, ale hlavně o lidech, které na cestě potkáte,“ říká.

Jaroslava Vaněčková je tichou hrdinkou bělohradské školy. Její výkony by obstály na stránkách sportovních časopisů, ale ona raději stojí stranou, v teniskách, se stopkami v ruce a s povzbudivým úsměvem pro každého studenta. Taková učitelka je skutečný poklad – pro školu, pro žáky i pro český sport.

Romana Brendlová

Svatý František Saleský – patron novinářů a spisovatelů

Biskup a učitel tichosti se narodil roku 1567. Když odcházel na studia, řekla mu matka: „Raději bych tě viděla mrtvého, než abych měla slyšet, že jsi upadl do smrtelného hříchu.“ Jako kněz a biskup získával tichostí kalvínské po-bloudilce. Mluvil k nim srdcem. Říkali o něm: „Jak dobrý musí být Bůh, když už ženevský biskup je tak dobrý!“ Jeho zásadou bylo: „Pravda budiž vždycky vlídná.“ „Kdyby bylo něco lepšího než mírnost, byl by nás tomu jistě Kristus Pán naučil. Zatím nám doporučí dvě věci: abychom byli tiší a pokorní srdcem.“ Svou neúnavnou dobrotou se stal František „solí své doby a jejím světlem“. Žil živou apologií katolického kněžství. Bludaři vytýkali kněžstvu sobectví, ctižádnost a pýchu. Ve Františkovi však viděli světce, který se stal katolickým knězem, když se vzdal velikého jmění a velkých důstojností a přijal biskupský úřad pouze z poslušnosti. Jakmile nastoupil, všechno rozdával a stal se chudým, aby chudé podporoval. Viděli v něm vysokého hodnostáře, který se vyvaroval všeho lesku a nádhery.

Den co den se v práci, na ulici i mezi nejbližšími příbuznými setkáváme s velmi různými lidmi, kteří mají velice roz-manité charaktery a povahy. Proto uděláme dobře, když se budeme snažit vycházet se všemi. Když člověku chybí pokora, tak jsou narušené mezilidské vztahy. Pro druhé máme mít vždy laskavé slovo a úctu, ať už na pracovišti, nebo mimo ně, zvláště vůči těm, se kterými se běžně stýkáme. „V tom vážně chybují ti lidé, kteří na ulici vypadají jako andělé, ale doma jako ďáblové,“ učí světec. Zamysleme se dnes proto nad tím, jak jednáme a hovoříme s těmi, které Bůh nám poslal do naší blízkosti, s nimiž denně žijeme a pracujeme. Laskavost otevírá brány přátelství.

Váš duchovní P. Řehoř
foto: www.salesianbulletin.org

ELEVEN LÁZEŇSKÁ LYŽE

6. ročník běžeckého závodu na kolečkových lyžích na 15 a 30 km
Neděle 24.srpna 2025 Lázně Bělohrad, okres Jičín

- CENTRUM** u lázní vedle rybníka Pardoubek
- PARKOVIŠTĚ** na louce vedle centra závodu
- PREZENTACE** ve velkokapacitním bílém stanu v centru závodu
- KATEGORIE**

Dorostenci a dorostenky mladší i starší	15, 2 km (4 x 3,8 km) klasicky
Hobby závodníci bez rozdílu	15, 2 km (4 x 3,8 km) klasicky
Muži 1 do 50 let a junioři	30, 4 km (8 x 3,8 km) klasicky
Muži 2 nad 50 let	30, 4 km (8 x 3,8 km) klasicky
Ženy a juniorky	30, 4 km (8 x 3,8 km) klasicky
- ČASOVÝ HARMONOGRAM**

Prezentace	od 11,30 do 13 hod.
Seznámení s trati	od 12 do 13,30 hod.
Start všech kategorií	ve 14 hod.
První závodník v cíli na 15 km	cca ve 14,30 hod.
První závodník v cíli na 30 km	cca v 15 hod.
Slavnostní vyhlášení výsledků	v 17 hod.
- PŘIHLÁŠKY, STARTOVNÉ**

Předem do 20. srpna 2025 - na webu: <http://www.sportchallenge.cz>
- cena startovního: 15 km ... 200,- Kč / 30 km ... 400,- Kč
V den závodu do 13 hod.
- cena startovního: 15 km ... 300,- Kč / 30 km ... 600,- Kč
- PRAVIDLA** Helma, brýle, kolečkové lyže na klasiku s kolečky max. 8 cm a tvrdosti 2 a 3
- TRAŤ** Uzavřený, lehce zvlněný okruh 3,8 km v okolí obce Brtev
- OBČERSTVENÍ** - na trati voda a iontový nápoj
- v cíli guláš a pivo
- CENY** pohár, diplom a věcné ceny od sponzorů
- ROZHODČÍ** J. Marxová, P. Vedral
- INFO** email: subrpetr@seznam.cz
tel.: 777054044
- TUTO AKCI PODPORILI**
Město Lázně Bělohrad, SPORTCHALLENGE z. s., sportovní oblečení ELEVEN, KASTLE Nové Město na Moravě, DEPRAG Lázně Bělohrad, pivovar Nová Paka, INTERSPORT Jilemnice, pekárna Josef Ryděl, s.r.o. a restaurace u Sehnalů

Patronát nad závodem převzal Krajský zastupitel JUDr. Ing. Rudolf Cogan Ph.D. z Nové Paky a elitní běžec na lyžích Stanislav Rezáč z týmu Pojišťovna Slávie.

BRTEVMAN 2. ročník

Terénní triatlon

plavání: 500 m / kolo: 24 km (MTB/gravel) / běh: 6 km
Sobota 23.srpna 2025 Lázně Bělohrad, okres Jičín

- CENTRUM** u rybníka Pardoubek
- PARKOVIŠTĚ** na louce u rybníka Pardoubek - značeno od náměstí
- PREZENTACE** ve velkokapacitním bílém stanu v centru závodu
- KATEGORIE**

Muži A - do 40let
Muži B - nad 40let
Ženy - bez rozdílu
- ČASOVÝ HARMONOGRAM**

Prezentace	od 12 do 14 hod.
START	v 15,00 hod.
Slavnostní vyhlášení výsledků	v 18,00 hod.
- PŘIHLÁŠKY, STARTOVNÉ**

Předem do 20. srpna 2025
na webu: <http://www.sportchallenge.cz>
- cena startovního: 500,- Kč
V den závodu od 12 do 14 hod.
- cena startovního: 600,- Kč
- TRAŤ**

Plavání - 2x 250 m
Kolo - 2x 12 km v lese Hůra a okolí
Běh - 1x 6 km v lese Mliaka a okolí
- OBČERSTVENÍ** - na trati běhu voda a cola
- v cíli guláš a pivo
- CENY** - medaile a věcné ceny pro první tři v kategorii
- INFO** email: subrpetr@seznam.cz
tel.: 777054044
- ZÁVOD PODPORILI**
Město Lázně Bělohrad, SPORTCHALLENGE z. s., sportovní oblečení ELEVEN, INTERSPORT Jilemnice, pivovar Nová Paka, DEPRAG Lázně Bělohrad, restaurace u Sehnalů, pekárna Josef Ryděl, s.r.o.

Patronát nad závodem převzal Krajský zastupitel JUDr. Ing. Rudolf Cogan Ph.D. z Nové Paky, a trenér reprezentace ČR v triatlonu a úspěšný reprezentant Petr Soukup z Jičína

SONS

Jsme spolek sdružující osoby s těžkým zrakovým hendikepem. Scházíme se, pomáháme si, povídáme si, podnikáme různé akce, výlety, besedy...

Trápí Vás zrak? Nebojte se, neseděte doma a přijďte mezi nás a sdílejte své starosti i radosti.

Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých ČR, z. s.

Oblastní odbočka Jičín
Vrchlického 823, 506 01 Jičín
Tel. 775 858 295, 773 793 036
e-mail: jicin@sons.cz
www.sons.cz/jicin

FILIPA

podkrkonošský maraton

19. ročník

2/8 2025

Město
Lázně
Bělohrad

> dětské závody > 1/2 maraton 50km

NOVÉ TRASY
pro rok 2025

>> maraton 90km
>> Filipa Family jízda 25km

APROPO JIČÍN BENEFIČNÍ JÍZDA
PRO APROPO, POMÁHEJTE S NÁMI!

Generální partner:

Hlavní partneři:

Realizováno za finanční podpory Královéhradeckého kraje a města Lázně Bělohrad

podkrkonoskymaraton.cz

AB-DANCE PINK TSUNAMI 2.místo taneční soutěž Jičín

AB-DANCE NEON 3.místo taneční soutěž Jičín

AB-DANCE GLOW 4.místo taneční soutěž Jičín

#OBJEKTIVEM

Na e-mailovou adresu redakce nám posílejte své fotografie z města a blízkého okolí se jménem autora a popisem. Nejlepší záběry, vybrané redakcí, budeme pravidelně zveřejňovat na tomto místě.

E-mail: belohradske-listy@lazne-belohrad.cz

Titulní fotografie: **Ing. Kamil Večeřa**

zadní list obálky: **archiv AB dance**

9 772533 800006